

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
PROVINCIAL ELECTRICITY AUTHORITY

รายงาน สภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อ กฟภ. มีนาคม 2563

บทนำ

หนังสือรายงานสภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อ กฟผ. มีนาคม 2563 เนื้อหาโดยสรุปเป็นการรวบรวมข้อมูลด้านเศรษฐกิจของประเทศไทยและเศรษฐกิจของโลก ไตรมาสที่ 1 ปี 2563 ซึ่งประกอบด้วย สถานการณ์เศรษฐกิจไทย แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2563 เศรษฐกิจโลกในไตรมาสแรกปี 2563 และแนวโน้มเศรษฐกิจโลกในปี 2563 รวมถึงสถานะการเงิน การจำหน่ายไฟฟ้า และรายละเอียดเกี่ยวกับพนักงานของ กฟผ.

กองวางแผนวิสาหกิจหวังว่า เนื้อหาที่น่าสนใจในหนังสือฉบับนี้คงจะเป็นประโยชน์ในเบื้องต้นต่อการวางแผนและการบริหาร หากมีข้อเสนอแนะประการใดที่เป็นประโยชน์ ขอให้โปรดแจ้งให้กองวางแผนวิสาหกิจทราบ เพื่อดำเนินการปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

สารบัญ

	หน้า
บทนำ	
สรุปย่อสำหรับผู้บริหาร	1
สภาพแวดล้อมภายนอก	
1. สถานการณ์เศรษฐกิจไทย	8
2. แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2563	18
3. เศรษฐกิจโลกในไตรมาสแรกปี 2563	25
4. แนวโน้มเศรษฐกิจโลกในปี 2563	30
สภาพแวดล้อมภายใน	
1. สถานะการเงิน	35
2. สถานการณ์การจำหน่ายไฟฟ้า	36
3. บุคลากร	37

สรุปสำหรับผู้บริหาร

สภาพแวดล้อมภายนอก

1. สถานการณ์เศรษฐกิจไทย

เศรษฐกิจไทยในช่วงไตรมาสแรกของปี 2563 ปรับตัวลดลงร้อยละ 1.8 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 1.5 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยมีรายละเอียดต่างๆ ดังต่อไปนี้

	รายละเอียด ไตรมาสที่ 1/2563
ด้านการผลิต	
- ภาคเกษตรกรรม	ลดลงร้อยละ 5.7 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.5 ในไตรมาสก่อนหน้า
- ภาคอุตสาหกรรม	ลดลงร้อยละ 2.7 ต่อเนื่องจากที่ลดลงร้อยละ 2.2 ในไตรมาสก่อนหน้า
ด้านการใช้จ่าย	
- ภาครัฐ	- ลดลงร้อยละ 1.4 จากการขยายตัวร้อยละ 0.5 ในไตรมาสก่อนหน้า
- ภาคเอกชน	- ขยายตัวร้อยละ 3.0 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 4.1 ในไตรมาสก่อนหน้า
ด้านการลงทุน	
- ภาครัฐ	- ลดลงร้อยละ 9.3 ต่อเนื่องจากที่ลดลงร้อยละ 5.1 ในไตรมาสก่อนหน้า
- ภาคเอกชน	- ลดลงร้อยละ 5.5 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.6 ในไตรมาสก่อนหน้า
ด้านต่างประเทศ	
- การส่งออก	ขยายตัวร้อยละ 1.5 เทียบกับการลดลงร้อยละ 4.9 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.9 ในขณะที่ราคาส่งออกลดลงร้อยละ 0.4
- การนำเข้า	ลดลงร้อยละ 0.9 (ปรับตัวลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5) เทียบกับการลดลงร้อยละ 7.6 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยปริมาณการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.01 เทียบกับการลดลงร้อยละ 8.3 ในไตรมาสก่อนหน้า

	รายละเอียด ไตรมาสที่ 1/2563
ด้านการคลัง	
- หนี้สาธารณะคงค้าง	ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2563 มีมูลค่าทั้งสิ้น 7,018,731.4 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 44.0 ของ GDP
- อัตราเงินเฟ้อทั่วไป	ในไตรมาสแรกของปี 2563 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 0.4 เท่ากับอัตราเงินเฟ้อในไตรมาสที่สี่ของปี 2562
- อัตราดอกเบี้ยนโยบาย	ในไตรมาสแรกของปี 2563 อัตราดอกเบี้ยนโยบายลดลงร้อยละ 0.50 มาอยู่ที่ร้อยละ 0.75
- อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก	โดยในไตรมาสแรกของปี 2563 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ปรับตัวลดลงร้อยละ 0.32 ต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้า มาอยู่ที่ร้อยละ 1.08 ต่อปี ต่ำสุดในรอบ 38 ไตรมาสเช่นเดียวกับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมแก่ลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี (MLR) เฉลี่ย ซึ่งปรับตัวลดลงร้อยละ 0.15 เป็นร้อยละ 6.02 ต่อปี ต่ำสุดในรอบ 39 ไตรมาส ด้านธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางมีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ย MLR เฉลี่ยมาอยู่ที่ร้อยละ 1.20 และ 6.65 ตามลำดับ จากระดับร้อยละ 1.33 และ 6.69 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ สำหรับสถาบันการเงินเฉพาะกิจมีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ย MLR เฉลี่ยมาอยู่ที่ร้อยละ 1.40 และ 6.38 ตามลำดับ ในส่วนของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่แท้จริงเฉลี่ยและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ MLR ที่แท้จริงเฉลี่ยปรับตัวลดลงเล็กน้อยตามการเปลี่ยนแปลงของอัตราเงินเฟ้อ
- อัตราแลกเปลี่ยน	ในไตรมาสแรกของปี 2563 ค่าเงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ 31.28 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงจากค่าเฉลี่ยในไตรมาสก่อนหน้าสอดคล้องกับค่าเงินของประเทศส่วนใหญ่ในภูมิภาคที่มีการอ่อนค่าลงในไตรมาสนี้ อาทิ ค่าเงินของสิงคโปร์ อินเดีย เกาหลีใต้ อินโดนีเซีย มาเลเซีย เวียดนาม และญี่ปุ่น ขณะที่ค่าเงินของฟิลิปปินส์ ฮองกง ไต้หวัน เคลื่อนไหวในทิศทางที่แข็งค่าขึ้น สำหรับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อค่าเงินบาทที่สำคัญมาจากแนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยอันเนื่องมาจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ที่ขยายวงกว้างมากขึ้น นอกจากนี้ ค่าเงินบาทยังได้รับผลจากการไหลออกสุทธิของเงินลงทุน โดยเฉพาะการออกไปลงทุนต่างประเทศของนักลงทุนไทยทั้งในรูปแบบการลงทุนทางตรงและการลงทุนในหลักทรัพย์ ประกอบกับการไหลออกของเงินลงทุนจากต่างชาติตามสถานะขายสุทธิทั้งในตลาดตราสารหนี้และตลาดตราสารทุน ทั้งนี้ เมื่อเทียบกับประเทศคู่ค้า/คู่แข่งอื่น ๆ เงินบาทเคลื่อนไหวอ่อนค่าลงสะท้อนจากดัชนีค่าเงินบาท (NEER) ในไตรมาสแรกอยู่ที่ 123.29 ลดลงจากค่าเฉลี่ยในไตรมาสก่อนหน้าร้อยละ 2.8

2. แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2563

ประมาณการเศรษฐกิจ ปี 2563

อัตราการขยายตัว (% YoY)	ปี 2561	ปี 2562			ปี 2563	
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q3	Q4	Q1	ทั้งปี (f)
GDP	4.2	2.4	2.6	1.5	-1.8	(-6.0) - (-5.0)
การลงทุนรวม	3.8	2.1	2.7	0.8	-6.5	-2.1
ภาคเอกชน	4.1	2.8	2.3	2.6	-5.5	-4.2
ภาครัฐ	2.9	0.2	3.7	-5.1	-9.3	5.6
การบริโภคภาคเอกชน	4.6	4.5	4.3	4.1	3.0	-1.7
การอุปโภคบริโภคภาครัฐบาล	2.6	1.4	1.7	-0.9	-2.7	3.6
มูลค่าการส่งออกสินค้า	7.5	-3.2	0.0	-4.9	1.5	-0.8
มูลค่าการนำเข้าสินค้า	13.7	-5.4	-6.8	-7.6	-0.9	-13.2
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP	5.6	7.0	7.1	7.2	7.1	4.9
อัตราเงินเฟ้อ	1.1	0.7	0.6	0.4	0.4	(-1.5) - (-0.5)

ปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

1. การปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้นของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกในช่วงครึ่งปีหลัง
2. การผ่อนคลายมาตรการปิดสถานที่และจำกัดการเดินทางในประเทศ
3. แรงขับเคลื่อนจากมาตรการภาครัฐ
4. การผลิตและการส่งออกสินค้าสำคัญ ๆ

ข้อจำกัดการขยายตัว

1. การหดตัวของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกที่มีความรุนแรงมากที่สุด
2. การลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ
3. เงื่อนไขข้อจำกัดที่เกิดจากการระบาดของโรคโควิด 19 ภายในประเทศ
4. สถานการณ์ภัยแล้งที่มีความรุนแรงมากที่สุดในรอบ 4 ปี

ปัจจัยเสี่ยง

1. ความเสี่ยงจากความไม่แน่นอนในสถานการณ์การระบาดและขีดความสามารถในการควบคุมการติดต่อของไวรัสในเศรษฐกิจประเทศสำคัญ ๆ
2. การผ่อนคลายมาตรการปิดสถานที่และจำกัดการเดินทางในประเทศสำคัญ ๆ
3. ความพร้อมและความสามารถของภาคการผลิตในการที่จะกลับมาประกอบธุรกิจ
4. ปัจจัยเสี่ยงเพิ่มเติม

ประเด็นการบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาค

1. การประสานนโยบายการเงินการคลังเพื่อประคับประคองเศรษฐกิจในช่วงการปรับตัวลดลงอย่างรุนแรงของนักท่องเที่ยว และเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลก
2. การผ่อนคลายมาตรการปิดสถานที่และจำกัดการเดินทางควบคู่ไปกับการดำเนินมาตรการป้องกันและควบคุมการระบาดของโรค รวมทั้งการดำเนินมาตรการเพิ่มเติมเพื่อช่วยสนับสนุนให้พฤติกรรมทางเศรษฐกิจของประชาชนและภาคธุรกิจสามารถกลับสู่ภาวะใกล้เคียงปกติ รวมทั้งสามารถปรับตัวเข้ากับมาตรการการควบคุมและป้องกันการระบาดของโรคของภาครัฐ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภคและรูปแบบการดำเนินธุรกิจ
3. การให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนการส่งออกสินค้าเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อการผลิตภาคอุตสาหกรรมปรับตัวลดลงรุนแรง
4. การเบิกจ่ายงบประมาณภายใต้กรอบต่าง ๆ ของภาครัฐ
5. การขับเคลื่อนการฟื้นฟูเศรษฐกิจภายใต้พระราชกำหนดเงินกู้
6. การเตรียมการรองรับความเสี่ยงที่สำคัญ ๆ

3. สถานการณ์เศรษฐกิจโลก

ในไตรมาสแรกของปี 2563 เศรษฐกิจโลกเริ่มได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ที่มีการแพร่ระบาดอย่างรวดเร็วและขยายขอบเขตเป็นวงกว้างครอบคลุมในหลายประเทศ ความรุนแรงของการแพร่ระบาดทำให้จำนวนผู้ติดเชื้อและผู้เสียชีวิตทั่วโลกเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วนับตั้งแต่ในช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์ และส่งผลให้รัฐบาลหลายประเทศจำเป็นต้องดำเนินมาตรการควบคุมและจำกัดการเดินทางทั้งภายในและระหว่างประเทศอย่างเข้มงวด รวมทั้งการปิดสถานที่และระงับกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงของการแพร่เชื้อ ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจอย่างรุนแรงนับตั้งแต่ในช่วงเดือนมีนาคม เมื่อรวมกับผลกระทบที่เกิดจากมาตรการกีดกันทางการค้าในช่วงก่อนหน้านี้ ทำให้เศรษฐกิจของหลายประเทศในไตรมาสแรกของปี 2563 เริ่มชะลอตัวหรือปรับตัวลดลงต่ำสุดในรอบหลายปีนับตั้งแต่วิกฤตการณ์ทางการเงินในปี 2552

การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ที่มีความรุนแรงมากขึ้นตามลำดับ ส่งผลให้รัฐบาลของประเทศต่าง ๆ ดำเนินมาตรการแก้ไขและป้องกันปัญหาอย่างเร่งด่วน ทั้งมาตรการด้านสาธารณสุขเพื่อช่วยควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 และมาตรการทางเศรษฐกิจเพื่อแก้ปัญหาและควบคุมผลกระทบ ประกอบด้วย (1) มาตรการทางการเงิน โดยการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงสู่ระดับต่ำสุดเป็นประวัติการณ์ การขยายวงเงินการเข้าซื้อสินทรัพย์ (QE) เพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับระบบเศรษฐกิจ การเข้าซื้อกองทุนหรือหุ้นกู้ของภาคเอกชน การปล่อยสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำโดยเฉพาะธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก (2) มาตรการทางการคลังที่สำคัญ อาทิ การใช้จ่ายภาครัฐโดยตรง เงินโอนให้กับครัวเรือนและประชาชน มาตรการด้านภาษี ลดเงินสมทบและค่าธรรมเนียม การค้าประกันสินเชื่อภาคธุรกิจ (3) มาตรการลดผลกระทบด้านการจ้างงาน อาทิ การให้เงินอุดหนุนลูกจ้างที่ได้รับผลกระทบจากการเลิกจ้างหรือหยุดงาน การเพิ่มผลประโยชน์ให้แก่ผู้ว่างงาน การอุดหนุนนายจ้างเพื่อไม่ให้เลิกจ้าง และ (4) มาตรการช่วยเหลือด้านค่าครองชีพของประชาชนต่าง ๆ

นอกจากนี้ เพื่อแก้ปัญหาสภาพคล่องในตลาดการเงินโลกโดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาพคล่องของเงินดอลลาร์ สรอ. ทำให้ธนาคารกลางหลัก 6 แห่ง ได้แก่ ธนาคารกลางสหรัฐฯ ธนาคารกลางยุโรป ธนาคารกลางอังกฤษ ธนาคารกลางแคนาดา ธนาคารกลางสวิตเซอร์แลนด์ และธนาคารกลางญี่ปุ่น ได้มีข้อตกลงร่วมในการผ่อนปรนเงื่อนไขการใช้ Standing US Dollar Liquidity Swap Line รวมถึงการเพิ่มความถี่ในการทำ Swap จากรายสัปดาห์เป็นรายวัน นอกจากนี้ ธนาคารกลางสหรัฐฯ

ยังได้เปิดให้มี Swap Line เป็นการชั่วคราวกับธนาคารกลางเม็กซิโก บราซิล สวีเดน เดนมาร์ก นอร์เวย์ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ เกาหลีใต้ และสิงคโปร์ รวมทั้งเปิด Temporary Repurchase Agreement Facility (FIMA Repo Facility) ให้ธนาคารกลางและองค์กรระหว่างประเทศเป็นการชั่วคราวอย่างน้อยจนถึงเดือนกันยายน 2563

4. แนวโน้มเศรษฐกิจโลกปี 2563

เศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกในปี 2563 มีแนวโน้มที่จะหดตัวรุนแรงเป็นประวัติการณ์จากผลกระทบของมาตรการกีดกันทางการค้าในช่วงที่ผ่านมา และถูกซ้ำเติมจากการระบาดของโรคโควิด 19 อย่างเป็นวงกว้างและรุนแรงจนส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศสำคัญ อย่างไรก็ตาม ขนาดของการหดตัวของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกยังมีความไม่แน่นอนอยู่สูง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญ ๆ ประกอบด้วย (1) ชีตความสามารถและระยะเวลาที่แต่ละประเทศใช้ในการควบคุมการระบาดและป้องกันไม่ให้เกิดการระบาดในระลอกที่สอง (2) มาตรการภาครัฐในการปิดสถานที่และจำกัดการเดินทาง (Lockdown) เพื่อแก้ปัญหาการระบาด รวมถึงความเข้มข้นของมาตรการป้องกันการระบาดในระยะต่อไป (3) การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้บริโภคและรูปแบบการประกอบธุรกิจในประเทศสำคัญ ๆ (4) ชีตความสามารถของรัฐบาลประเทศสำคัญ ๆ ในการดำเนินมาตรการทางการเงินการคลังเพื่อให้ภาคธุรกิจมีความพร้อมในการกลับมาประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และการควบคุมผลกระทบของวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจไม่ให้ลุกลามจากภาคการผลิตไปสู่ภาคการเงินและการคลัง และ (5) ความก้าวหน้าในการผลิตยาและวัคซีนเพื่อใช้ในการรักษาโรคและการตอบสนองของไวรัสต่อสภาพอากาศ

ภายใต้สถานการณ์ความไม่แน่นอนของเงื่อนไขสำคัญ ๆ ดังกล่าว การคาดการณ์การขยายตัวของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกในกรณีฐานตั้งอยู่บนสมมติฐานที่สำคัญ ๆ ประกอบด้วย (1) ประเทศสำคัญ ๆ ในภาพรวมจะสามารถควบคุมการระบาดให้อยู่ในวงจำกัด โดยแต่ละประเทศใช้ระยะเวลาการควบคุมการระบาดประมาณ 3 ถึง 6 เดือนจนสามารถผ่อนคลายให้การค้าและกิจกรรมทางเศรษฐกิจกลับมาอยู่ในระดับเดียวกับประเทศจีนในช่วงปัจจุบันได้ภายในกลางไตรมาสที่สาม (2) ไม่มีการลุกลามของวิกฤตการณ์จากภาคการผลิตไปสู่วิกฤตการณ์ทางการเงินการคลังในประเทศสำคัญ ๆ และการดำเนินมาตรการทางการเงินการคลังจะสามารถสนับสนุนให้กิจกรรมของภาคธุรกิจสามารถกลับสู่ระดับร้อยละ 80 ของชีตความสามารถปกติภายในไตรมาสที่สาม และร้อยละ 90 ภายในไตรมาสสุดท้ายของปี (3) ไม่มีวัคซีนที่จะสามารถป้องกันโรคได้ก่อนสิ้นปี แต่ระบบตรวจสอบ ควบคุม และการป้องกันโรคจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยไวรัสไม่ทวีความรุนแรงในช่วงฤดูหนาว และ (4) การจำกัดการเดินทางระหว่างประเทศของประเทศสำคัญ ๆ จะผ่อนคลายลงในปลายไตรมาสที่สองและสิ้นสุดลงในปลายไตรมาสที่สาม ภายใต้มาตรการควบคุมและป้องกันการระบาด และติดตามตรวจสอบนักท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพ ภายใต้เงื่อนไขดังกล่าวคาดว่าเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกในภาพรวมจะปรับตัวลดลงรุนแรงที่สุดในไตรมาสที่สอง ก่อนที่จะปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้นอย่างช้า ๆ ในช่วงที่เหลือของปี โดยมีแรงสนับสนุนจากการทยอยกลับมาดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจของประชาชนและภาคธุรกิจ และมาตรการผ่อนคลายทางการเงินการคลังในประเทศสำคัญ ๆ ที่มีขนาดใหญ่เป็นประวัติการณ์

สภาพแวดล้อมภายใน

1. สถานะการเงิน

สถานะการเงินของ กฟผ. ปี 2563 (ม.ค. – มี.ค.)	จำนวนเงิน (ล้านบาท)
ด้านรายได้	
รายได้จากการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า	123,159.81
รายได้อื่นจากการดำเนินงาน	3,664.49
รายได้อื่น	323.05
รายได้รวม	127,147.35
ด้านรายจ่าย	
ค่าซื้อกระแสไฟฟ้า	107,922.25
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	14,705.40
ค่าใช้จ่ายอื่น (รวมผลขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนฯ)	1,002.65
รายจ่ายรวม	123,630.30
ด้านกำไร	
กำไรจากการดำเนินงาน	4,196.65
กำไรก่อนผลกระทบจากอัตราแลกเปลี่ยนฯ	3,529.46
กำไรสุทธิ	3,517.05
มูลค่ากำไรทางเศรษฐกิจ (EP)	(227.93)

ซึ่งมีผลขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ จำนวน 12.41 ล้านบาท

ที่มา: กองวิเคราะห์การเงินและจัดการเงินทุน

2. สถานการณ์การจำหน่ายไฟฟ้า

สถานการณ์	ปี 2562 (ม.ค. - มี.ค.)	ปี 2563 (ม.ค. - มี.ค.)	จำนวน + เพิ่ม / - ลด	คิดเป็น ร้อยละ
1. การจำหน่ายไฟฟ้ารวม (ล้านหน่วย)	32,715.04	32,981.70	266.66	0.82
2. รายได้ค่าไฟฟ้ารวม (ล้านบาท)	117,898.43	119,454.05	1,555.62	1.32
3. หน่วยรับซื้อ (กฟผ.,พพ.) (ล้านหน่วย)	32,704.68	33,046.02	341.34	1.04
4. จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้ารวม (ราย)	19,640,105	20,072,746	432,641	2.20

ที่มา: กองเศรษฐกิจพลังงานไฟฟ้า

3. บุคลากร

ระดับตำแหน่ง	ปี 2562 (ม.ค. - มี.ค.)	ปี 2563 (ม.ค. - มี.ค.)	จำนวน + เพิ่ม / - ลด	คิดเป็น ร้อยละ
ผู้บริหาร	8,212	8,189	-23	-0.28
นักวิชาการ	4,461	4,309	-152	-3.41
พนักงานวิชาชีพ	16,963	16,597	-366	-2.16
เสมียนพนักงาน	10	7	-3	-30
รวมทั้งสิ้น	29,646	29,102	-544	-1.83

ที่มา: กองบริหารงานบุคคล

สภาพแวดล้อมภายนอก

1. สถานการณ์เศรษฐกิจไทย

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสแรกของปี 2563 ปรับตัวลดลงร้อยละ 1.8 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 1.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ด้านการใช้จ่ายการบริโภคภาคเอกชนชะลอตัวลง การใช้จ่ายภาครัฐ การลงทุนภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวลดลง และการส่งออกรวมปรับตัวลดลงตามการส่งออกบริการที่ปรับตัวลดลงมาก ในขณะที่การส่งออกสินค้าขยายตัว ด้านการผลิต การผลิตสาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร สาขาอุตสาหกรรม สาขาเกษตรกรรม สาขาการขนส่ง และสาขาก่อสร้างปรับตัวลดลง ในขณะที่การผลิตสาขาการขนส่งและการขายปลีก สาขาการผลิตสาขาไฟฟ้า และก๊าซ สาขาการเงินและการประกันภัย และสาขาข้อมูลข่าวสารและการสื่อสารขยายตัว เมื่อปรับผลของฤดูกาลออกแล้ว เศรษฐกิจไทยในไตรมาสแรกของปี 2563 ลดลงจากไตรมาสที่สี่ของปี 2562 ร้อยละ 2.2 (QoQ_SA)

แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2563 คาดว่าจะปรับตัวลดลงในช่วงร้อยละ (-6.0) - (-5.0) เนื่องจาก (1) การปรับตัวลดลงรุนแรงของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลก (2) การลดลงรุนแรงของจำนวนและรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ (3) เงื่อนไขข้อจำกัดที่เกิดจากการระบาดของโรคโควิด 19 ในประเทศ และ (4) ปัญหาภัยแล้งโดยคาดว่าจะมูลค่าการส่งออกสินค้าจะปรับตัวลดลงร้อยละ 8.0 การบริโภคภาคเอกชน และการลงทุนรวมปรับตัวลดลงร้อยละ 1.7 และร้อยละ 2.1 ตามลำดับ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ในช่วงร้อยละ (-1.5) - (-0.5) และบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 4.9 ของ GDP

	ปี 2561	ปี 2562			ปี 2563	
GDP	ทั้งปี	ทั้งปี	Q3	Q4	Q1	ทั้งปี (f)
	4.2	2.4	2.6	1.5	-1.8	(-6.0) - (-5.0)

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สรุปปัจจัยสำคัญสนับสนุนการขยายตัวเศรษฐกิจ รายละเอียดเป็นดังนี้

เศรษฐกิจไตรมาสที่ 1/2563 ลดลงร้อยละ 1.8 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 1.5 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยภาคเกษตรลดลงร้อยละ 5.7 โดยผลกระทบหลักมาจากภาวะภัยแล้ง ภาคนอกเกษตรลดลงร้อยละ 1.4 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นการลดลงทั้งการผลิตในกลุ่มอุตสาหกรรมและกลุ่มบริการ โดยกลุ่มอุตสาหกรรมลดลงร้อยละ 1.9 ต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม ขณะที่กลุ่มบริการลดลงร้อยละ 1.1 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 4.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในต่างประเทศที่ส่งผลต่อการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างประเทศเป็นสำคัญ

ด้านการผลิต (ภาคเกษตร)

สาขา	อัตราเพิ่ม-ลด (ร้อยละ)	รายละเอียด ไตรมาสที่ 1/2563
- สาขาเกษตรกรรมฯ	-5.7	ลดลงร้อยละ 5.7 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของผลผลิตพืชหลัก ได้แก่ ข้าวเปลือก อ้อย ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มันสำปะหลัง และปาล์มน้ำมัน ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากภัยแล้ง ขณะที่ผลผลิตของยางพาราและผักเพิ่มขึ้น การผลิตในหมวดปศุสัตว์ สุกรและไก่เนื้อ มีผลผลิตเพิ่มขึ้น
- สาขาการประมง	0.8	ขยายตัวร้อยละ 0.8
- ระดับราคาสินค้าเกษตร	4.0	เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.0 เป็นผลจากราคาผลไม้ ปาล์มน้ำมัน สับปะรดโรงงาน และอ้อยเพิ่มขึ้น ขณะที่ราคายางพารา และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ลดลง หมวดปศุสัตว์ ราคาสุกร ไก่ และไข่ไก่เพิ่มขึ้น ราคาสินค้าประมงลดลง

ด้านการผลิต (ภาคนอกเกษตร)

สาขา	อัตราเพิ่ม-ลด (ร้อยละ)	รายละเอียด ไตรมาสที่ 1/2563
- สาขาการผลิตอุตสาหกรรม	-2.7	ลดลงร้อยละ 2.7 ต่อเนื่องจากการที่ลดลงร้อยละ 2.2 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นการลดลงทุกกลุ่มอุตสาหกรรม ทั้งการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมวัตถุดิบ อุตสาหกรรมสินค้าทุนและเทคโนโลยี และอุตสาหกรรมเบา โดยปัจจัยหลักมาจากความต้องการใช้ภายในประเทศและต่างประเทศที่ลดลงในอุตสาหกรรมหลัก เช่น ยานยนต์ อาหาร และโลหะ เป็นต้น
- สาขาการไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	1.1	ขยายตัวร้อยละ 1.1 ปรับตัวดีขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า โดยหมวดไฟฟ้าขยายตัวร้อยละ 0.9 ตามการใช้กระแสไฟฟ้าในประเภทที่อยู่อาศัยและกิจกรรมขนาดเล็กที่เพิ่มขึ้น ขณะที่กลุ่มผู้ใช้ไฟฟ้าขนาดกลางและขนาดใหญ่ลดลง หมวดโรงแยกก๊าซขยายตัวร้อยละ 2.7 ชะลอตัวจากไตรมาสก่อนหน้า

ด้านการผลิต (ภาคนอกเกษตร) (ต่อ)

สาขา	อัตราเพิ่ม-ลด (ร้อยละ)	รายละเอียด ไตรมาสที่ 1/2563
- สาขาการขนส่งและ สถานที่เก็บสินค้า	-6.0	ลดลงร้อยละ 6.0 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 3.9 ในไตรมาสก่อนหน้า เป็นผลมาจากการขนส่งทางบก และการขนส่งทางอากาศลดลง ร้อยละ 4.2 และร้อยละ 20.8 ตามลำดับ ปัจจัยสำคัญมาจาก ปริมาณการขนส่งสินค้า ทั้งสินค้าเกษตรและสินค้าอุตสาหกรรม ลดลง ประกอบกับการขนส่งผู้โดยสารลดลงตามการลดลงของ จำนวนนักท่องเที่ยวทั้งนักท่องเที่ยวไทยและต่างประเทศ ขณะที่การขนส่งทางน้ำขยายตัวร้อยละ 2.2 ชะลอลงจากการ ขยายตัวร้อยละ 4.2 ในไตรมาสก่อนหน้า
- สาขาที่พักแรมและ บริการด้านอาหาร	-24.1	ลดลงร้อยละ 24.1 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 6.8 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการให้บริการที่พักแรมลดลงร้อยละ 35.0 เทียบกับการขยายตัว ร้อยละ 6.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ปัจจัยหลักมาจากการการแพร่ ระบาดของโรค COVID-19 ส่งผลให้นักท่องเที่ยวทุกภูมิภาคชะลอ หรือหยุดการเดินทางท่องเที่ยวในไตรมาสนี้ นักท่องเที่ยวต่างประเทศ ที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยมีจำนวน 6.69 ล้านคน ลดลงร้อยละ 38.0 โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวจีนลดลงร้อยละ 60.0 ส่งผลให้รายรับ จากนักท่องเที่ยวต่างประเทศลดลงร้อยละ 39.0 สำหรับการให้บริการ ด้านอาหารลดลงร้อยละ 13.9 เทียบกับที่ขยายตัวร้อยละ 6.7 จากไตรมาสก่อนหน้า ส่วนหนึ่งเป็นผลกระทบจากนักท่องเที่ยวต่างประเทศ เช่นเดียวกับบริการที่พักแรม ขณะที่ภาคครัวเรือนไทยเริ่มหลีกเลี่ยง การรับประทานอาหารนอกบ้าน ตามนโยบายของรัฐบาลที่เข้มงวดขึ้น เพื่อสกัดการระบาดของโรค COVID-19

ด้านการใช้จ่าย

ภาครัฐ/เอกชน	อัตราเพิ่ม-ลด (ร้อยละ)	รายละเอียด ไตรมาสที่ 1/2563
- รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคขั้นสุดท้ายของเอกชน	3.0	ขยายตัวร้อยละ 3.0 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 4.1 ในไตรมาสที่ 4/2562 เมื่อปรับค่าเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาล การใช้จ่ายฯ ขยายตัวร้อยละ 0.2 ในไตรมาสนี้ การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคขั้นสุดท้ายของเอกชนชะลอตัวลงจากไตรมาสก่อนหน้า ปัจจัยหลักมาจากกำลังซื้อของครัวเรือนที่เริ่มอ่อนตัวลงจากรายได้ที่ชะลอลงทั้งรายได้จากภาคเกษตรและภาคนอกเกษตร ดัชนีความเชื่อมั่นของผู้บริโภคลดลงอย่างต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ส่งผลให้ครัวเรือนยังคงระมัดระวังการใช้จ่ายมากขึ้น ประกอบกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ทำให้มีการเริ่มจำกัดการเดินทางทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตาม ในไตรมาสนี้ยังคงมีปัจจัยบวกจากอัตราเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับต่ำจากราคาสินค้าในหมวดพลังงานที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยในไตรมาสนี้การใช้จ่ายในกลุ่มสินค้าคงทนและสินค้ากึ่งคงทนลดลง ขณะที่การใช้จ่ายในกลุ่มสินค้าไม่คงทนและบริการสุทธิยังขยายตัวได้
- รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคขั้นสุดท้ายของรัฐบาล	-1.4	โดยรวม ณ ราคาประจำปี มีมูลค่า 650,896 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 1.4 จากการขยายตัวร้อยละ 0.5 ในไตรมาสก่อนหน้า เป็นผลมาจากรายจ่ายค่าซื้อสินค้าและบริการ 173,920 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 10.7 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 6.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากความล่าช้าในการประกาศใช้ พ.ร.บ. งบประมาณรายจ่ายประจำปี 2563 ขณะที่ค่าตอบแทนแรงงานมีมูลค่า 389,410 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 3.3 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 3.5 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับการโอนเพื่อสวัสดิการสังคมที่ไม่เป็นตัวเงินสำหรับสินค้าและบริการในระบบตลาดมีมูลค่า 62,790 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 10.5 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 5.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินถาวรมีมูลค่า 78,439 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 1.3 และรายได้จากการขายสินค้าและบริการให้ครัวเรือนและผู้ประกอบการมีมูลค่า 53,663 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 16.5

ด้านการลงทุน

ภาครัฐ/เอกชน	อัตราเพิ่ม-ลด (ร้อยละ)	รายละเอียด ไตรมาสที่ 1/2563
- การลงทุนภาครัฐ	-9.3	ลดลงร้อยละ 9.3 ต่อเนื่องจากการที่ลดลงร้อยละ 5.1 ในไตรมาสที่ 4/2562 โดยการลงทุนของรัฐบาลลดลงร้อยละ 22.1 ต่อเนื่องจากการที่ลดลงร้อยละ 16.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งมีสาเหตุหลักมาจากความล่าช้าในการประกาศใช้ พ.ร.บ. งบประมาณรายจ่ายประจำปี 2563 ขณะที่การลงทุนของรัฐวิสาหกิจขยายตัวร้อยละ 12.1 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 13.1 ในไตรมาสก่อนหน้า
- การก่อสร้างภาครัฐ	-13.4	ลดลงร้อยละ 13.4 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 6.1 ในไตรมาสที่ 4/2562 โดยการก่อสร้างรัฐบาลลดลงร้อยละ 29.6 ต่อเนื่องจากการที่ลดลงร้อยละ 17.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่การก่อสร้างรัฐวิสาหกิจขยายตัวร้อยละ 20.8 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 15.2 ในไตรมาสก่อนหน้า จากการก่อสร้างในโครงการขนาดใหญ่ต่อเนื่อง เช่น โครงการก่อสร้างระบบท่อส่งน้ำประปาของการประปาส่วนภูมิภาค โครงการทรัพยากรพลังงานด้านจำหน่ายไฟฟ้าของการไฟฟ้านครหลวง โครงการระบบจำหน่ายกระแสไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค โครงการก่อสร้างรถไฟฟ้าสายสีส้ม ช่วงศูนย์วัฒนธรรม-มีนบุรี และโครงการก่อสร้างสนามบินสุวรรณภูมิเฟส 2 ของบริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) เป็นต้น
- การลงทุนภาคเอกชน	-5.5	ลดลงร้อยละ 5.5 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.6 ในไตรมาสที่ 4/2562
- การก่อสร้างภาคเอกชน	-4.3	ลดลงร้อยละ 4.3 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.9 ในไตรมาสก่อนหน้า เป็นผลมาจากการก่อสร้างอาคารที่อยู่อาศัยลดลงร้อยละ 6.7 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 0.6 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการก่อสร้างที่อยู่อาศัยในเขตกรุงเทพฯ ปริมณฑล เขตเทศบาล และในเขต อบต. ลดลงทั้งหมด การก่อสร้างอาคารไม่ใช่ที่อยู่อาศัยลดลงร้อยละ 7.4 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 12.1 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมลดลงร้อยละ 18.1 และการก่อสร้างหมวดอาคารเพื่อการพาณิชย์ลดลงร้อยละ 6.0 ส่วนการก่อสร้างอื่น ๆ ขยายตัวร้อยละ 12.3

ด้านต่างประเทศ

ด้าน	อัตราเพิ่ม-ลด (ร้อยละ)	รายละเอียด ไตรมาสที่ 1/2563
- การส่งออก	1.5	มีมูลค่า 60,867 ล้านดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 1.5 เทียบกับการลดลงร้อยละ 4.9 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.9 ในขณะที่ราคาส่งออกลดลงร้อยละ 0.4 กลุ่มสินค้าส่งออกที่มีมูลค่าขยายตัว เช่น น้ำตาล (ร้อยละ 16.2) คอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 11.0) ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 15.0) เครื่องปรับอากาศ (ร้อยละ 14.8) ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า (ร้อยละ 12.4) และอาหารสัตว์ (ร้อยละ 10.6) เป็นต้น กลุ่มสินค้าส่งออกที่มีมูลค่าลดลง เช่น ข้าว (ลดลงร้อยละ 25.0) ยางพารา (ลดลงร้อยละ 2.7) น้ำมันปาล์ม (ลดลงร้อยละ 19.0) รถยนต์นั่ง (ลดลงร้อยละ 11.1) รถกระบะและรถบรรทุก (ลดลงร้อยละ 27.4) เคมีภัณฑ์ (ลดลงร้อยละ 14.0) ปิโตรเคมี (ลดลงร้อยละ 10.7) และผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม (ลดลงร้อยละ 4.4) เป็นต้น การส่งออกสินค้าไปยังตลาดอาเซียน (9) และตะวันออกกลาง (15) ขยายตัว ขณะที่การส่งออกไปยังสหรัฐฯ จีน ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป (15) และออสเตรเลียปรับตัวลดลง เมื่อหักการส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูปออกแล้ว มูลค่าการส่งออกลดลงร้อยละ 3.1 และเมื่อคิดในรูปของเงินบาทมูลค่าการส่งออกสินค้าขยายตัวร้อยละ 0.5
- การนำเข้า	-2.9	มีมูลค่า 52,817 ล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 0.9 (ปรับตัวลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5) เทียบกับการลดลงร้อยละ 7.6 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยปริมาณการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.01 เทียบกับการลดลงร้อยละ 8.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นของปริมาณการนำเข้าในหมวดวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางร้อยละ 4.1 ขณะที่ปริมาณการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภค และสินค้าทุนลดลงร้อยละ 2.9 และ 5.7 ตามลำดับ ส่วนราคานำเข้าปรับตัวลดลงร้อยละ 0.9 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ทั้งนี้ หากไม่รวมการนำเข้าทองคำ มูลค่าการนำเข้าลดลงร้อยละ 1.4 ในรูปของเงินบาท การนำเข้าสินค้านี้มีมูลค่ารวม 1,652 พันล้านบาท ลดลงร้อยละ 2.0 เทียบกับการลดลงร้อยละ 14.8 ในไตรมาสก่อนหน้า

ด้านการคลัง

ภาค	สถานภาพ	รายละเอียด ไตรมาสที่ 1/2563
- ดุลบัญชีเดินสะพัด	เกินดุล	ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล 9.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (295.8 พันล้านบาท) เทียบกับการเกินดุล 12.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (392.0 พันล้านบาท) ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อนและการเกินดุล 10.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (313.2 พันล้านบาท) ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งเป็นผลมาจากการเกินดุลการค้า 8.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (สูงกว่าการเกินดุล 6.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน) และการเกินดุลบริการ รายได้ปฐมภูมิ และรายได้ทุติยภูมิ 1.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (ต่ำกว่าการเกินดุล 5.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน)
- เงินสำรองระหว่างประเทศ	ณ มี.ค. 2563	อยู่ที่ 226.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (และมี Net Forward Position อีก 34.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ.) คิดเป็นประมาณ 3.8 เท่าของหนี้ต่างประเทศระยะสั้น (ข้อมูลเบื้องต้น ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2563) และเทียบเท่ามูลค่าการนำเข้า 12.9 เดือน (ค่าเฉลี่ยมูลค่าการนำเข้าในไตรมาสแรกของปี 2563)
- ฐานะการคลัง	ไตรมาสแรก ของปีงบประมาณ 2563	รัฐบาลขาดดุลงบประมาณ 37,361 ล้านบาท เมื่อรวมกับการเกินดุลเงินนอกงบประมาณ 6,846 ล้านบาท และการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล 56,581 ล้านบาท ทำให้รัฐบาลเกินดุลเงินสดสุทธิ 26,066 ล้านบาท และเมื่อรวมกับเงินคงคลัง ณ สิ้นไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2563 จำนวน 316,370 ล้านบาท ส่งผลให้ฐานะเงินคงคลัง ณ สิ้นเดือนกุมภาพันธ์ มีจำนวนทั้งสิ้น 342,436 ล้านบาท

ด้านการคลัง

ภาค	สถานภาพ	รายละเอียด ไตรมาสที่ 1/2563
- หนี้สาธารณะคงค้าง	ณ มี.ค. 2563	มีมูลค่าทั้งสิ้น 7,018,731.4 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 44.0 ของ GDP ประกอบด้วย เงินกู้ภายในประเทศ 6,827,337.3 ล้านบาท (ร้อยละ 42.8 ของ GDP) และเงินกู้จากต่างประเทศ 191,394.1 ล้านบาท (ร้อยละ 1.2 ของ GDP) โดยแบ่งเป็นหนี้ของรัฐบาล 5,807,898.9 ล้านบาท หนี้รัฐวิสาหกิจที่ไม่เป็นสถาบันการเงิน 887,573.1 ล้านบาท หนี้รัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงิน (รัฐบาลค้ำประกัน) 315,231.0 ล้านบาท และหนี้หน่วยงานอื่นของรัฐ 8,028.4 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 82.7 ร้อยละ 12.6 ร้อยละ 4.5 และร้อยละ 0.1 ของหนี้สาธารณะคงค้าง ตามลำดับ
- อัตราเงินเฟ้อทั่วไป	ไตรมาสแรก ของปี 2563	เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 0.4 เท่ากับอัตราเงินเฟ้อในไตรมาสที่สี่ของปี 2562 โดยดัชนีราคาในหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.8 เท่ากับการเพิ่มขึ้นในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนใหญ่เป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของราคาข้าว แป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้ง เนื้อสัตว์รวมถึงไข่ไก่และผลิตภัณฑ์นม ซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.9 ร้อยละ 4.9 และร้อยละ 1.7 ตามลำดับ ในขณะที่ดัชนีราคาหมวดที่มีอาหารและเครื่องดื่มปรับตัวลดลงร้อยละ 0.4 เท่ากับการลดลงในไตรมาสที่สี่ของปี 2562 ตามการปรับตัวลดลงของดัชนีราคาหมวดพลังงานร้อยละ 4.0 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 4.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่เฉลี่ยร้อยละ 0.5 เท่ากับไตรมาสก่อนหน้า
- อัตราดอกเบี้ยนโยบาย	ไตรมาสแรกของ ปีงบประมาณ 2563	ในการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ครั้งที่ 1/2563 เมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2563 และการประชุมนัดพิเศษเมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2563 ที่ประชุมมีมติให้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงครั้งละร้อยละ 0.25 ทำให้อัตราดอกเบี้ยนโยบายอยู่ที่ร้อยละ 0.75 ต่อปี เนื่องจากประเมินว่าการระบาดของโรคโควิด 19 จะส่งผลให้เศรษฐกิจไทยในปี 2563 มีแนวโน้มปรับตัวลดลงมาก โดยเฉพาะในภาคการท่องเที่ยวและการส่งออกสินค้า ซึ่งจะส่งผลต่อเนื่องไปยังรายได้ของธุรกิจและครัวเรือน ทั้งนี้ การดำเนินนโยบายการเงินที่ผ่อนคลายมากขึ้นของไทยเป็นไปในทิศทางเดียวกับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก อาทิ ธนาคารกลางสหรัฐฯ ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในเดือนมีนาคม 2 ครั้ง ทำให้อัตราดอกเบี้ยนโยบายลดลงจากร้อยละ 1.50 - 1.75 เป็นร้อยละ 0.00 - 0.25 ต่อปี

ด้านการคลัง

ภาค	สถานภาพ	รายละเอียด ไตรมาสที่ 1/2563
- อัตราดอกเบี้ยนโยบาย (ต่อ)	ไตรมาสแรกของ ปีงบประมาณ 2563	ธนาคารกลางรัสเซียปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในเดือน กุมภาพันธ์จากร้อยละ 6.25 เป็นร้อยละ 6.00 ต่อปี สำหรับ ธนาคารกลางของประเทศในภูมิภาคอาเซียน ได้แก่ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และมาเลเซีย ในไตรมาสแรกของปี 2563 มีการปรับลด อัตราดอกเบี้ยนโยบายลงสองครั้ง โดยอินโดนีเซียปรับลดจากร้อยละ 5.00 เป็นร้อยละ 4.50 ต่อปี ฟิลิปปินส์ปรับลดจากร้อยละ 4.00 เป็นร้อยละ 3.25 ต่อปี และมาเลเซียปรับลดจากร้อยละ 3.00 เป็นร้อยละ 2.50 ต่อปี นอกจากนี้ หลายประเทศได้มีการผ่อนคลาย นโยบายการเงินโดยการดำเนินมาตรการผ่อนคลายเชิงปริมาณ (QE) เพิ่มเติม อาทิ สหรัฐฯ ประกาศดำเนินมาตรการแบบไม่จำกัดวงเงิน สหภาพยุโรปประกาศเพิ่มปริมาณเงินประมาณ 20,000 ล้านยูโรต่อเดือน และอังกฤษประกาศเพิ่มปริมาณเงินประมาณ 6.45 แสนล้านปอนด์ เป็นต้น
- อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก	ไตรมาสแรกของ ปีงบประมาณ 2563	อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ ขนาดใหญ่ปรับตัวลดลงร้อยละ 0.32 ต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้า มาอยู่ที่ร้อยละ 1.08 ต่อปี ต่ำสุดในรอบ 38 ไตรมาส เช่นเดียวกับ อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมแก่ลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี (MLR) เฉลี่ย ซึ่งปรับตัวลดลงร้อยละ 0.15 เป็นร้อยละ 6.02 ต่อปี ต่ำสุดในรอบ 39 ไตรมาส ด้านธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางมีการปรับลดอัตรา ดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ย MLR เฉลี่ยมาอยู่ที่ร้อยละ 1.20 และ 6.65 ตามลำดับ จากระดับร้อยละ 1.33 และ 6.69 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ สำหรับสถาบันการเงินเฉพาะกิจ มีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ย MLR เฉลี่ย มาอยู่ที่ร้อยละ 1.40 และ 6.38 ตามลำดับ ในส่วนของอัตรา ดอกเบี้ยเงินฝากที่แท้จริงเฉลี่ยและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ MLR ที่แท้จริงเฉลี่ยปรับตัวลดลงเล็กน้อยตามการเปลี่ยนแปลงของ อัตราเงินเฟ้อ

ด้านการคลัง

ภาค	สถานภาพ	รายละเอียด ไตรมาสที่ 1/2563
- อัตราแลกเปลี่ยน	ไตรมาสแรกของ ปีงบประมาณ 2563	ค่าเงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ 31.28 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลง จากค่าเฉลี่ยในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับค่าเงินของ ประเทศส่วนใหญ่ในภูมิภาคที่มีการอ่อนค่าลงในไตรมาสนี้ อาทิ ค่าเงินของสิงคโปร์ อินเดีย เกาหลีใต้ อินโดนีเซีย มาเลเซีย เวียดนาม และญี่ปุ่น ขณะที่ค่าเงินของฟิลิปปินส์ ฮ่องกง ไต้หวัน เคลื่อนไหวในทิศทางที่แข็งค่าขึ้น สำหรับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ ค่าเงินบาทที่สำคัญมาจากแนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก และเศรษฐกิจไทยอันเนื่องมาจากการดำเนินการแพร่ระบาดของ ของโรคโควิด 19 ที่ขยายวงกว้างมากขึ้น นอกจากนี้ ค่าเงินบาท ยังได้รับผลจากการไหลออกสุทธิของเงินลงทุน โดยเฉพาะการออกไป ลงทุนต่างประเทศของนักลงทุนไทยทั้งในรูปแบบการลงทุน ทางตรงและการลงทุนในหลักทรัพย์ประกอบกับการไหลออกของ เงินลงทุนจากต่างชาติตามสถานะขายสุทธิทั้งในตลาดตราสารหนี้ และตลาดตราสารทุน ทั้งนี้ เมื่อเทียบกับประเทศคู่ค้า/คู่แข่งอื่น ๆ เงินบาทเคลื่อนไหวอ่อนค่าลงสะท้อนจากดัชนีค่าเงินบาท (NEER) ในไตรมาสแรกอยู่ที่ 123.29 ลดลงจากค่าเฉลี่ยในไตรมาสก่อนหน้า ร้อยละ 2.8

2. แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2563

เศรษฐกิจไทยในช่วงที่เหลือของปี 2563 ยังมีความไม่แน่นอนอยู่สูง โดยขึ้นอยู่กับ (1) ความรุนแรงของการระบาดและการผ่อนคลายมาตรการปิดสถานที่และจำกัดการเดินทางในต่างประเทศ ซึ่งจะส่งผลกระทบโดยตรงต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลก (2) ทิศทางของสถานการณ์การระบาด และการดำเนินมาตรการปิดสถานที่และจำกัดการเดินทางในประเทศในช่วงที่เหลือของปี (3) การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้บริโภค รูปแบบการประกอบธุรกิจและความเข้มข้นของมาตรการภาครัฐในการป้องกันและควบคุมภัยหลังจากความรุนแรงของการระบาดลดลง และ (4) ความพร้อมของภาคธุรกิจในการกลับมาดำเนินธุรกิจภายหลังจากการระบาดลดความรุนแรงลง อย่างไรก็ตาม ในกรณีฐานคาดว่าภาวะถดถอยอย่างรุนแรงของเศรษฐกิจทำให้รัฐบาลของประเทศต่าง ๆ มีความจำเป็นที่จะต้องเริ่มผ่อนคลายมาตรการปิดสถานที่และจำกัดการเดินทางมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ อีกทั้งสถานการณ์การระบาดในต่างประเทศจะลดความรุนแรงลงตามลำดับจนเข้าสู่ระดับที่สามารถทำให้พฤติกรรมทางการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับใกล้เคียงกับภาวะปกติในไตรมาสที่สามในขณะเดียวกัน การลดลงของจำนวนผู้ติดเชื้อในประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญ คาดว่าจะทำให้ภาครัฐทยอยผ่อนคลายมาตรการปิดสถานที่และจำกัดการเดินทางอย่างช้า ๆ ท่ามกลางมาตรการป้องกันและการควบคุมอย่างรัดกุม ซึ่งจะทำให้พฤติกรรมทางการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจของประชาชนและภาคธุรกิจเริ่มกลับเข้าสู่ใกล้เคียงภาวะปกติในไตรมาสที่สามภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว คาดว่าจะทำให้เศรษฐกิจโลกและปริมาณการค้าโลกในปี 2563 ลดลงร้อยละ 2.8 และร้อยละ 10.0 ตามลำดับ ในขณะที่รายได้จากนักท่องเที่ยวทั้งปีคาดว่าจะอยู่ที่ 0.59 ล้านล้านบาท เมื่อรวมกับสมมติฐานที่สำคัญ ๆ (ดูรายละเอียดในส่วนสมมติฐานการประมาณการ) คาดว่าเศรษฐกิจไทยเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนจะปรับตัวลดลงมากที่สุดไตรมาสที่สองก่อนที่จะเริ่มปรับตัวลดลงในอัตราที่ช้าลงในช่วงครึ่งหลังของปี โดยมีปัจจัยสนับสนุนจาก (1) การหดตัวช้าลงของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกในช่วงครึ่งปีหลัง (2) การผ่อนคลายมาตรการปิดสถานที่และจำกัดการเดินทางภายในประเทศที่ทำให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจในบางสาขาเริ่มกลับมาฟื้นตัวรวมทั้งแนวโน้มความเป็นไปได้ของการผ่อนคลายด้านการท่องเที่ยวซึ่งจะทำให้แรงขับเคลื่อนจากภาคการท่องเที่ยวเริ่มกลับมาบางส่วนในช่วงที่เหลือของปี (3) แรงขับเคลื่อนของมาตรการภาครัฐ ในการเยียวยาและลดผลกระทบทางเศรษฐกิจ และ (4) ปัจจัยสนับสนุนจากการผลิตและการส่งออกสินค้าสำคัญ ๆ ที่ได้รับประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงทิศทางทางการค้าและการย้ายฐานการผลิตในช่วงปีที่ผ่านมา และปัจจัยสนับสนุนเพิ่มเติมจากการระบาดของโรคโควิด 19 ซึ่งทำให้ความต้องการสินค้าบางรายการปรับตัวดีขึ้นและไม่ทำให้การส่งออกในภาพรวมปรับตัวลดลงมากเกินไป

แม้กระนั้นก็ตาม เศรษฐกิจในภาพรวมทั้งปียังมีแนวโน้มที่จะปรับตัวลดลงจากปีก่อนหน้า โดยมีข้อจำกัดจาก (1) การหดตัวของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกที่มีความรุนแรงมากที่สุดนับตั้งแต่เศรษฐกิจถดถอยครั้งใหญ่ (Great Depression) ในปี 2472 (2) การลดลงของรายได้จากการท่องเที่ยว (3) เงื่อนไขข้อจำกัดที่เกิดจากการระบาดของโรคโควิด 19 ภายในประเทศ และ (4) ปัญหาภัยแล้งที่มีความรุนแรงมากที่สุดในรอบ 4 ปี ในขณะที่การฟื้นตัวในครึ่งปีหลังยังมีปัจจัยเสี่ยงจาก (1) การลดลงของความรุนแรงจากการระบาดและการผ่อนคลายมาตรการปิดสถานที่และจำกัดการเดินทางในต่างประเทศที่อาจมีความล่าช้ามากกว่าการคาดการณ์ รวมทั้งความเสี่ยงที่เกิดจากการผ่อนคลายมาตรการปิดสถานที่และควบคุมการเดินทางท่ามกลางจำนวนผู้ติดเชื้ออยู่ในเกณฑ์สูงในประเทศสำคัญ ๆ บางประเทศ และการเข้าสู่ฤดูหนาวในช่วงปลายปีอาจทำให้ไวรัสกลับมาระบาดรุนแรงอีกครั้งและเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่อาจทำให้เศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกในปี 2563 ปรับตัวลดลงมากกว่าการคาดการณ์ในกรณีฐาน (2) การผ่อนคลายมาตรการปิดสถานที่และจำกัดการเดินทางในประเทศที่อาจมีความล่าช้ากว่าการคาดการณ์ในกรณีฐาน โดยเฉพาะในภาคการท่องเที่ยวซึ่งยังมีความท้าทายจากสถานการณ์การระบาดในประเทศสำคัญ ๆ

รวมทั้งมีความแตกต่างกันในวิธีการรักษาอาการป่วยของผู้ติดเชื้อ ซึ่งอาจทำให้การผ่อนคลายมาตรการจำกัดการเดินทางระหว่างประเทศทำได้ในขอบเขตจำกัด และ (3) ความเสี่ยงจากความผันผวนของระบบเศรษฐกิจในประเทศสำคัญ ๆ ที่มีปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจอ่อนแอ และมีความเสี่ยงต่อการลุกลามของปัญหาทางเศรษฐกิจจากภาคการผลิตไปสู่ภาคการเงินการคลังที่อาจเป็นปัจจัยซ้ำเติมให้การหดตัวของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกมีความรุนแรงมากขึ้น

ปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

1) การปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้นของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกในช่วงครึ่งปีหลัง ข้อมูลเศรษฐกิจในไตรมาสแรกแสดงให้เห็นถึงการเริ่มหดตัวของเศรษฐกิจในหลายประเทศที่เป็นประเทศคู่ค้าสำคัญ ๆ ของไทย อาทิ ยูโรโซน จีน ฮองกง และสิงคโปร์ ในกรณีฐานคาดว่า การหดตัวของเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าสำคัญ ๆ จะมีความรุนแรงมากขึ้นในหลายประเทศ ตามการเพิ่มขึ้นของความรุนแรงในการระบาด และการใช้มาตรการปิดสถานที่และจำกัดการเดินทางอย่างเข้มงวดซึ่งคาดว่าจะทำให้เศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าสำคัญ ๆ ในไตรมาสที่สองหดตัวเป็นวงกว้างและรุนแรงกว่าไตรมาสแรก อย่างไรก็ตาม ข้อมูลล่าสุดแสดงให้เห็นว่าสถานการณ์การระบาดในประเทศคู่ค้าสำคัญ ๆ บางประเทศเริ่มปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้น สะท้อนจากการลดลงของจำนวนผู้ติดเชื้อใหม่และอยู่ในระดับต่ำอย่างต่อเนื่อง เช่น จีน เกาหลีใต้ ไต้หวัน และฮองกง ในขณะที่จำนวนผู้ติดเชื้อใหม่ในประเทศเยอรมนี ฝรั่งเศส และอิตาลีอยู่ในช่วงของการปรับตัวลดลง สำหรับจำนวนผู้ติดเชื้อใหม่ในประเทศญี่ปุ่น สเปน และมาเลเซีย เริ่มมีแนวโน้มทรงตัว การปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้นของการระบาดดังกล่าว ทำให้รัฐบาลของหลายประเทศเริ่มประกาศผ่อนคลายมาตรการปิดสถานที่และจำกัดการเดินทางมากขึ้น เื่อนไชดังกล่าวเมื่อรวมกับมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจในประเทศสำคัญ ๆ คาดว่า จะทำให้เศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าสำคัญ และเศรษฐกิจโลกในภาพรวมเริ่มหดตัวช้าลง ในครึ่งปีหลัง และเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ภาคการส่งออกสินค้าของไทยทั้งปีไม่ปรับตัวลดลงรุนแรงเมื่อเทียบกับแนวโน้มการหดตัวของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลก

2) การผ่อนคลายมาตรการปิดสถานที่และจำกัดการเดินทางในประเทศที่ทำให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจในบางสาขาเริ่มกลับมาฟื้นตัว ตามแนวทางการผ่อนคลายของศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (ศบค.) ซึ่งในระยะแรกเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2563 โดยได้เริ่มผ่อนคลายให้ดำเนินการหรือทำกิจกรรมบางอย่างได้ อาทิ สถานที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสุขภาพและการออกกำลังกาย ร้านค้าปลีก ร้านค้าส่งชุมชน และการจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มในสถานประกอบการ ภายใต้มาตรการป้องกันโรค นอกจากนี้ ยังมีการผ่อนคลายในระยะที่สองซึ่งมีผลบังคับใช้ในวันที่ 17 พฤษภาคม 2563 เช่น ห้างสรรพสินค้า ร้านค้าปลีกค้าส่ง และตลาดขนาดใหญ่ รวมทั้งสถานออกกำลังกายในร่ม เป็นต้น แม้ว่าการผ่อนคลายมาตรการปิดสถานที่และจำกัดการเดินทางในระยะต่อไปยังมีความไม่แน่นอน แต่ในกรณีฐานคาดว่าจะมีการผ่อนคลายกิจกรรมในประเทศมากขึ้นตามลำดับ จนทำให้พฤติกรรมการค้าและกิจกรรมทางเศรษฐกิจของประชาชนและภาคธุรกิจปรับตัวเข้าสู่ลักษณะใกล้เคียงภาวะปกติมากขึ้นภายใต้มาตรการควบคุมและป้องกันโรคและคำแนะนำของภาครัฐ ในขณะเดียวกัน แม้ว่าแนวโน้มการผ่อนคลายมาตรการปิดสถานที่และจำกัดการเดินทางในภาคการท่องเที่ยวยังมีความไม่แน่นอนอยู่สูง แต่ข้อมูลล่าสุดแสดงให้เห็นว่ามีความเป็นไปได้มากขึ้นที่จะมีการเริ่มเปิดภาคการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยพิจารณาเฉพาะนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศที่การควบคุมการระบาดของไวรัสเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควบคู่ไปกับการดำเนินมาตรการคัดกรองควบคุม และป้องกันการระบาดในประเทศ ซึ่งจะทำให้มีแรงขับเคลื่อนจากภาคการท่องเที่ยวมากขึ้น

3) แรงขับเคลื่อนจากมาตรการภาครัฐ ซึ่งประกอบด้วย (1) การเบิกจ่ายภายใต้กรอบงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2563 วงเงิน 3,200,000 ล้านบาท ประกอบด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำ 2,587,655 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 5.7 โดยคาดว่าจะมีอัตราการเบิกจ่ายทั้งปีอยู่ที่ร้อยละ 99.0 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 97.8 ในปีงบประมาณ 2562 และการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุน ในปีงบประมาณ 2563 รวม 612,345 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2562 ร้อยละ 11.1 อัตราเบิกจ่ายร้อยละ 55.0 ต่ำกว่าอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 70.2 ในปีงบประมาณ 2562

โดยมีสาเหตุสำคัญมาจากความล่าช้าของการเบิกจ่ายในช่วงสองไตรมาสแรกของปีงบประมาณเป็นสำคัญ แต่มีแนวโน้มเร่งตัวขึ้นในช่วงที่เหลือของปี ซึ่งจะสนับสนุนการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจได้มากขึ้น (2) งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2564 คาดว่าจะมีอัตราการเบิกจ่ายในไตรมาสแรกของปีงบประมาณที่ร้อยละ 28.0 เมื่อรวมกับฐานการขยายตัวที่ต่ำในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2563 คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนให้การลงทุนภาครัฐในไตรมาสสุดท้ายของปีปฏิทิน 2563 ขยายตัวในเกณฑ์สูง (3) งบประมาณภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหาเยียวยา และฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พ.ศ. 2563 วงเงิน 1 ล้านล้านบาท ซึ่งคาดว่าจะมีการเบิกจ่ายในปี 2563 ประมาณ 563,400 ล้านบาท และ (4) มาตรการสินเชื่อภายใต้พระราชกำหนดการรักษาเสถียรภาพของระบบการเงินและความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ พ.ศ. 2563 แม้ว่ามาตรการดังกล่าว จะไม่สามารถหยุดยั้งการปรับตัวลดลงของกิจกรรมทางเศรษฐกิจได้ แต่มีบทบาทสำคัญในการที่จะบรรเทาผลกระทบที่เกิดขึ้น และช่วยให้ภาคธุรกิจและเศรษฐกิจในภาพรวมสามารถกลับมาฟื้นตัวได้เร็วขึ้นเมื่อสถานการณ์การระบาดผ่อนคลายลง

4) การผลิตและการส่งออกสินค้าสำคัญ ๆ ที่ได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการเปลี่ยนแปลงทิศทางทางการค้า การย้ายฐานการผลิตในช่วงก่อนหน้า และปัจจัยสนับสนุนเพิ่มเติมจากการระบาดของโรคโควิด 19 ที่ทำให้ความต้องการสินค้าในบางรายการเพิ่มขึ้น แม้ว่าการส่งออก (ไม่รวมทองคำ) และการผลิตภาคอุตสาหกรรมในภาพรวมจะปรับตัวลดลงในไตรมาสแรก แต่การผลิตและการส่งออกสินค้าสำคัญหลายรายการยังคงขยายตัวได้ในเกณฑ์ดีและเร่งตัวขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง กลุ่มสินค้าเครื่องจักรใช้งานทั่วไป ชิ้นส่วนและแผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์ และอาหารสัตว์เลี้ยง ซึ่งมีสัดส่วนรวมกันประมาณร้อยละ 12.1 ของการผลิตภาคอุตสาหกรรมโดยรวม อย่างไรก็ตาม สถานการณ์การระบาดที่รุนแรงมากขึ้นในช่วงไตรมาสที่สองมีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อการส่งออกสินค้าในกลุ่มดังกล่าวผ่านห่วงโซ่อุปทานระหว่างประเทศ แต่การผลิตและการส่งออกสินค้าในกลุ่มดังกล่าวยังมีแนวโน้มที่จะขยายตัวในเกณฑ์ที่น่าพอใจภายหลังจากการระบาดในประเทศสำคัญ ๆ ผ่อนคลายลงในช่วงครึ่งหลังของปี ซึ่งจะช่วยให้การส่งออกทั้งปีไม่ปรับตัวลดลงรุนแรงมากเกินไปเมื่อเทียบกับการหดตัวของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลก

ข้อจำกัดการขยายตัว

1) การหดตัวของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกที่มีความรุนแรงมากที่สุดนับตั้งแต่เศรษฐกิจถดถอยครั้งใหญ่ (Great Depression) ในปี 2472 แม้ว่าการระบาดในประเทศสำคัญ ๆ จะมีแนวโน้มผ่อนคลายลงและประเทศต่าง ๆ จะมีการผ่อนคลายมาตรการปิดสถานที่และจำกัดการเดินทางมากขึ้นซึ่งจะช่วยให้เศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกในช่วงครึ่งหลังของปีปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้นจากครึ่งปีแรกก็ตาม แต่เศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกทั้งปี 2563 ยังมีแนวโน้มที่จะปรับตัวลดลงจากปี 2562 ร้อยละ 2.8 และร้อยละ 10.0 ตามลำดับ โดยมีสาเหตุมาจาก (1) การหดตัวรุนแรงของกิจกรรมทางเศรษฐกิจในประเทศสำคัญ ๆ ในช่วงครึ่งปีแรก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในไตรมาสที่สอง (2) การปรับตัวดีขึ้นในช่วงครึ่งปีหลังของเศรษฐกิจประเทศสำคัญ ๆ ยังมีแนวโน้มที่จะเป็นไปอย่างช้า ๆ เนื่องจากจำนวนผู้ติดเชื้อใหม่ในหลายประเทศยังคงอยู่ในเกณฑ์สูงและต้องอาศัยระยะเวลาที่สถานการณ์การแพร่ระบาดจะลดลง (3) แม้ว่าจะมีประเทศต่าง ๆ จะเริ่มผ่อนคลายมาตรการปิดสถานที่และจำกัดการเดินทางลง แต่เป็นการผ่อนคลายลงอย่างค่อยเป็นค่อยไปภายใต้มาตรการควบคุมและป้องกันการระบาดของโรคและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้บริโภคอย่างต่อเนื่อง เมื่อรวมกับการลดลงอย่างรุนแรงของฐานรายได้ครัวเรือนและสภาพคล่องทางธุรกิจ และการเพิ่มขึ้นของภาระหนี้สินคาดว่าจะทำให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจในประเทศสำคัญ ๆ ในช่วงครึ่งหลังของปีอยู่ในระดับต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน เงื่อนไขดังกล่าว ยังมีแนวโน้มที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวของการส่งออกสินค้าของไทย

2) การลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ แม้ว่าในกรณีฐานคาดว่าจะเริ่มมีการผ่อนคลายข้อจำกัดการเดินทางในภาคการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติในช่วงไตรมาสที่สี่ แต่แนวโน้มนักท่องเที่ยวต่างชาติที่จะกลับเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยยังมีแนวโน้มที่จะอยู่ในระดับต่ำกว่าในช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยมีสาเหตุสำคัญมาจาก (1) แนวโน้มความล่าช้าในการฟื้นตัวจากการระบาดในประเทศที่เป็นแหล่งต้นทางนักท่องเที่ยวที่สำคัญ ๆ โดยเฉพาะมาเลเซีย รัสเซีย อินเดีย และสหรัฐฯ ซึ่งมีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 5.5 ร้อยละ 5.4 ร้อยละ 4.5 และร้อยละ 4.3 ของรายได้จากการท่องเที่ยวรวม ตามลำดับ (2) ความแตกต่างในวิธีการคัดกรอง ติดตาม และรักษาผู้ติดเชื้อที่มีความแตกต่างกันในแต่ละประเทศ ยังมีแนวโน้มที่จะทำให้การเปิดรับนักท่องเที่ยวอยู่ในขอบเขตจำกัด และ (3) การระมัดระวังของนักท่องเที่ยว รวมทั้งการชะลอตัวทางเศรษฐกิจในประเทศที่เป็นแหล่งต้นทางของนักท่องเที่ยว เงื่อนไขดังกล่าวเมื่อรวมกับการปรับตัวลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวร้อยละ 38.0 ในไตรมาสแรก และการลดลงรุนแรงอย่างต่อเนื่องในไตรมาสที่สอง คาดว่าจะทำให้จำนวนและรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งปีอยู่ในระดับต่ำกว่าปีที่ผ่านมาอย่างมีนัยสำคัญ

3. เงื่อนไขข้อจำกัดที่เกิดจากการระบาดของโรคโควิด 19 ภายในประเทศ โดยเฉพาะในช่วงปลายไตรมาสแรกถึงไตรมาสที่สองที่การระบาดของโรคโควิด 19 ในประเทศมีแนวโน้มทวีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งทำให้ประชาชนและผู้ประกอบการธุรกิจปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้จ่ายและการประกอบธุรกิจ ในขณะที่ภาครัฐมีความจำเป็นต้องเข้ามาดำเนินการมาตรการควบคุมและป้องกันการระบาดของโรคโควิด 19 เพื่อป้องกันผลกระทบต่อความมั่นคงของระบบเศรษฐกิจและสังคม แม้ว่าความสำเร็จในการควบคุมป้องกันการระบาดจะทำให้พฤติกรรมการใช้จ่ายของประชาชนปรับตัวเข้าใกล้ภาวะปกติมากขึ้นในช่วงที่เหลือของปีท่ามกลางการผ่อนคลายของมาตรการการปิดสถานที่และจำกัดการเดินทาง แต่การใช้จ่ายและการประกอบธุรกิจบางส่วนยังมีข้อจำกัดจากพฤติกรรมลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อของประชาชนและผู้ประกอบการธุรกิจ และมาตรการบางส่วนของภาครัฐในการควบคุมและป้องกันการระบาดของโรคโควิด 19 อย่างต่อเนื่อง

4. สถานการณ์ภัยแล้งที่มีความรุนแรงมากที่สุดในรอบ 4 ปีที่เริ่มส่งผลกระทบต่อการขยายตัวของภาคเกษตรอย่างชัดเจนมากขึ้น และมีแนวโน้มที่จะทำให้การผลิตภาคเกษตรมีแนวโน้มอยู่ในระดับต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับการปรับตัวลดลงของ GDP ภาคเกษตรในไตรมาสแรกร้อยละ 5.7 โดยดัชนีผลผลิตภาคเกษตรปรับตัวลดลงร้อยละ 5.0 ร้อยละ 4.5 และร้อยละ 9.6 ในเดือนมกราคม กุมภาพันธ์ และ มีนาคม ตามลำดับ ทั้งนี้ จากข้อมูลปริมาณน้ำใช้ได้จริงในเขื่อนและอ่างเก็บน้ำรวมทั่วประเทศ ณ วันที่ 1 พฤษภาคม 2563 อยู่ที่ 33,757 ล้านลูกบาศก์เมตร (หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 48 ของความจุระดับน้ำเก็บกักรวม) ซึ่งถือเป็นระดับต่ำสุดในรอบ 4 ปี โดยต่ำกว่าระดับ 40,454 ล้านลูกบาศก์เมตร ในปี 2562 (หรือสัดส่วนร้อยละ 57) และอยู่ในระดับต่ำใกล้เคียงกับช่วงเดียวกันของปี 2558 (สัดส่วนร้อยละ 52) ซึ่งเป็นปีที่สถานการณ์ภัยแล้งมีความรุนแรงและส่งผลให้การผลิตภาคเกษตรลดลงร้อยละ 6.5 เงื่อนไขดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะทำให้การผลิตภาคเกษตรในปี 2563 ปรับตัวลดลงหากปริมาณฝนในช่วงที่เหลือของปีอยู่ในระดับต่ำกว่าปีที่ผ่านมา รวมทั้งเป็นปัจจัยเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อการผลิตในภาคเศรษฐกิจอื่น ๆ หากสถานการณ์ภัยแล้งมีความรุนแรงมากขึ้น

ปัจจัยเสี่ยง

1. ความเสี่ยงจากความไม่แน่นอนในสถานการณ์การระบาดและขีดความสามารถในการควบคุมการติดต่อของไวรัสในเศรษฐกิจประเทศสำคัญ ๆ โดยเฉพาะในเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าและประเทศที่เป็นแหล่งต้นทางของนักท่องเที่ยว ที่อาจมีการระบาดสิ้นสุดเร็วหรือล่าช้ากว่าการคาดการณ์ในกรณีฐาน รวมทั้งความเสี่ยงจากการกลับมาระบาดของไวรัสในระลอกที่สอง ซึ่งจะทำให้เศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกมีความแตกต่างไปจากการคาดการณ์ในสมมติฐาน

2. การผ่อนคลายมาตรการปิดสถานที่และจำกัดการเดินทางในประเทศสำคัญ ๆ รวมทั้งการผ่อนคลายมาตรการปิดสถานที่และจำกัดการเดินทางในประเทศโดยเฉพาะในด้านภาคการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ยังมีข้อจำกัดอยู่หลายด้านและความไม่แน่นอนอยู่สูง ซึ่งอาจทำให้การฟื้นตัวของเศรษฐกิจในต่างประเทศและในประเทศมีความแตกต่างไปจากการคาดการณ์ในกรณีฐาน

3. ความพร้อมและความสามารถของภาคการผลิตในการที่จะกลับมาประกอบธุรกิจภายหลังจากการผ่อนคลายมาตรการปิดสถานที่และจำกัดการเดินทาง รวมทั้งความพร้อมในการปรับตัวให้สอดคล้องกับมาตรการควบคุมและป้องกันโรค และการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภคภายใต้สถานการณ์ความเสี่ยงจากการระบาดของไวรัสที่ยังไม่สิ้นสุดลงอย่างสิ้นเชิง

4. ปัจจัยเสี่ยงเพิ่มเติมที่อาจส่งผลซ้ำเติมเศรษฐกิจโลกและทำให้ระบบเศรษฐกิจการเงินโลกมีความผันผวนมากขึ้น และขยายตัวต่ำกว่าการคาดการณ์ในกรณีฐาน ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่จะต้องติดตามและประเมินสถานการณ์อย่างใกล้ชิด ประกอบด้วย (1) สถานการณ์ความตึงเครียดระหว่างประเทศโดยเฉพาะระหว่างสหรัฐฯ กับจีนที่อาจนำไปสู่การใช้มาตรการกีดกันทางการค้าที่มีความรุนแรงมากขึ้น รวมทั้งทิศทางนโยบายสหรัฐฯ ในช่วงก่อนและหลังเลือกตั้ง และความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ในประเทศตะวันออกกลาง และ (2) ความเสี่ยงต่อวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจในประเทศสำคัญ ๆ ที่อาจขยายขอบเขตจากปัญหาการหดตัวในภาคการผลิตไปสู่ปัญหาวิกฤตการณ์ทางการเงินการคลัง และวิกฤตการณ์ทางการเมืองในประเทศที่มีปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจอ่อนแอ โดยเฉพาะภายใต้สถานการณ์ที่การระบาดมีความยืดเยื้อยาวนาน มีข้อจำกัดในการดำเนินมาตรการควบคุมการระบาดของโรค และมีข้อจำกัดในการดำเนินนโยบายการเงินการคลังเพื่อลดผลกระทบในช่วงที่การระบาดมีความรุนแรง และ (3) การแยกตัวของสหราชอาณาจักรออกจากสหภาพยุโรป (Brexit)

ประเด็นการบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาค

การระบาดของโรคโควิด 19 ส่งผลกระทบรุนแรงต่อเศรษฐกิจไทยในปี 2563 ทั้งในด้านการส่งออกสินค้าที่ปรับตัวลดลงตามการหดตัวรุนแรงของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลก การส่งออกบริการที่ได้รับผลกระทบรุนแรงจากมาตรการควบคุมการเดินทางของประเทศต่าง ๆ ทำให้จำนวนและรายได้จากการท่องเที่ยวลดลงเป็นประวัติการณ์ ในขณะที่ภาคเศรษฐกิจในประเทศได้รับผลกระทบเชื่อมโยงจากการลดลงของรายได้จากการส่งออกและการท่องเที่ยว รวมทั้งสถานการณ์การระบาดในประเทศที่ทำให้ผู้บริโภคและผู้ประกอบการธุรกิจปรับเปลี่ยนพฤติกรรมใช้จ่ายและการผลิตรวมทั้งภาครัฐมีความจำเป็นต้องดำเนินมาตรการเพื่อควบคุมและป้องกันการระบาดของโรค เพื่อป้องกันผลกระทบรุนแรงต่อความมั่นคงของระบบเศรษฐกิจและสังคม แม้ว่าเศรษฐกิจในครึ่งปีหลังจะปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้นอย่างช้า ๆ โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากแนวโน้มการลดลงของความรุนแรงของการระบาดในประเทศสำคัญ ๆ ซึ่งทำให้ประเทศต่าง ๆ สามารถผ่อนคลายมาตรการปิดสถานที่และข้อจำกัดในการเดินทาง ซึ่งจะทำให้เศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้น รวมทั้งความสำเร็จในการควบคุมการระบาดในประเทศและการผ่อนคลายมาตรการของภาครัฐ ซึ่งจะทำให้พฤติกรรมทางเศรษฐกิจของ

ประชาชนและภาคธุรกิจปรับตัวเข้าใกล้ภาวะปกติได้มากขึ้น และการดำเนินดำเนินมาตรการภาครัฐในการแก้ปัญหาเยียวยา และฟื้นฟูเศรษฐกิจก็ตาม แต่เงื่อนไขการฟื้นตัวในหลายด้าน ยังมีข้อจำกัดและความไม่แน่นอนอยู่สูง ภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว การบริหารเศรษฐกิจไทยในช่วงที่เหลือของปีจึงควรให้ความสำคัญกับ

1) การประสานนโยบายการเงินการคลังเพื่อประคับประคองเศรษฐกิจในช่วงการปรับตัวลดลงอย่างรุนแรง ของนักท่องเที่ยว และเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลก เพื่อลดผลกระทบจากการปรับตัวลดลงของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และสร้างความมั่นใจว่าภาคธุรกิจและระบบเศรษฐกิจในภาพรวมมีความพร้อมในการกลับมาดำเนินกิจกรรม ทางเศรษฐกิจในช่วงที่มีการผ่อนคลายมาตรการปิดสถานที่และจำกัดการเดินทางและจำนวนนักท่องเที่ยวและ เศรษฐกิจโลกฟื้นตัว โดยให้ความสำคัญกับ (1) การสร้างความมั่นใจว่ามาตรการเยียวยาทั้งทางด้านการคลังและสินเชื่อ ที่ได้เริ่มดำเนินไปแล้วสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายและเหมาะสมเพียงพอสำหรับกลุ่มผู้เดือดร้อนอย่างแท้จริง โดยเฉพาะ มาตรการสินเชื่อที่จะต้องเร่งรัดดำเนินการ ติดตาม และประเมินความเพียงพอและปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น (2) ให้ความสำคัญกับกลุ่มแรงงานและผู้ประกอบการในสาขาเศรษฐกิจที่การผ่อนคลายมาตรการที่ยังมีแนวโน้มที่จะล่าช้า โดยเฉพาะในกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว กิจกรรมธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการรวมตัวของคนหมู่มาก รวมทั้งกิจกรรมที่ได้รับ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภคและวิธีการผลิตหลังการระบาดของโรคผ่อนคลายนลง (3) การดูแล ควบคุม และป้องกันการลุกลามของปัญหาในภาคการผลิตที่อาจส่งผลกระทบเชื่อมโยงไปยังภาคการเงิน และ (4) การสร้างสภาพแวดล้อมทางการเงินที่ช่วยลดผลกระทบจากการระบาดของโรคและสนับสนุนการฟื้นตัวของกิจกรรม ภาคการผลิตอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะความเพียงพอของสินเชื่อสำหรับการเริ่มกลับมาประกอบธุรกิจใหม่ การลดปัญหา อุปสรรคในการเข้าถึงสินเชื่อ การดูแลต้นทุนทางการเงิน และการป้องกันความเสี่ยงจากการกลับมาแข็งค่าของเงินบาท ในช่วงที่เศรษฐกิจโลกเริ่มฟื้นตัวท่ามกลางสภาพคล่องในระบบการเงินโลกที่ยังมีแนวโน้มอยู่ในเกณฑ์สูง

2) การผ่อนคลายมาตรการปิดสถานที่และจำกัดการเดินทางควบคู่ไปกับการดำเนินมาตรการป้องกันและ ควบคุมการระบาดของโรค รวมทั้งการดำเนินมาตรการเพิ่มเติมเพื่อช่วยสนับสนุนให้พฤติกรรมทางเศรษฐกิจของประชาชน และภาคธุรกิจสามารถกลับสู่ภาวะใกล้เคียงปกติ รวมทั้งสามารถปรับตัวเข้ากับมาตรการการควบคุมและป้องกันการระบาด ของโรคของภาครัฐ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภคและรูปแบบการดำเนินธุรกิจให้ได้มากที่สุดภายใต้ขอบเขต ของแนวทางการป้องกันและควบคุมการระบาดของโรค โดยให้ความสำคัญกับ (1) การชี้แจงแนวปฏิบัติให้แก่ประชาชน และภาคธุรกิจในสาขาต่าง ๆ ที่เริ่มกลับมาประกอบธุรกิจควบคู่ไปกับการตรวจสอบดูแลเพื่อควบคุมและป้องกันการกลับมา ระบาดของโรคอย่างต่อเนื่อง (2) การพิจารณาเพิ่มเติมกิจกรรมที่เหมาะสมกับเงื่อนไขสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น การจัดสรรและพัฒนาพื้นที่สาธารณะกลางแจ้งสำหรับผู้ประกอบการรายย่อย รวมทั้งการสนับสนุนช่องทางการจำหน่าย สินค้าออนไลน์ และบริการโลจิสติกส์ต้นทุนต่ำเพื่อสนับสนุนการขายสินค้าจากผู้ผลิตสู่ผู้บริโภค โดยเฉพาะในช่วงที่การ ประกอบการในสถานที่ปิดและการจำหน่ายผ่านช่องทางปกติ ยังมีข้อจำกัด (3) การขอความร่วมมือภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ และภาคธุรกิจเอกชน ในการพิจารณาวันหยุดเพิ่มเติมหลังการระบาดผ่อนคลายลง โดยไม่ส่งผลกระทบกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวของคนไทยในประเทศ ในช่วงที่จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศยังมีข้อจำกัดในการฟื้นตัว รวมทั้ง การรณรงค์และจัดทำแพ็คเกจการท่องเที่ยวเพื่อคนไทยที่นิยมเดินทางไปท่องเที่ยวและใช้จ่ายในต่างประเทศ หันกลับมา เดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้น (4) การเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับการสัมมนาและฝึกอบรม ของภาครัฐในปีงบประมาณ 2564 ให้สามารถเบิกจ่ายและดำเนินการได้ทันทีในช่วงที่มีความปลอดภัยจากการระบาดของโรค (5) การพิจารณากลไกในระดับพื้นที่สำหรับการแก้ไขปัญหาให้กับภาคธุรกิจที่ประสบปัญหาอุปสรรคในการกลับมาประกอบธุรกิจ

โดยเฉพาะปัญหาอุปสรรคที่นอกเหนือจากด้านการเงิน และ (6) การให้ความสำคัญกับปัญหาด้านแรงงานในช่วงการฟื้นตัวของภาคเศรษฐกิจ ทั้งในด้านแนวโน้มการขาดแคลนแรงงานในกลุ่มแรงงานไร้ฝีมือและแรงงานทักษะต่ำในช่วงที่ประเทศเพื่อนบ้านยังมีความล่าช้าในการฟื้นตัวจากปัญหาการระบาดของโรค และปัญหาการว่างงานของแรงงานไทย โดยเฉพาะแรงงานที่มีฝีมือที่ได้รับผลกระทบจากการเลิกจ้างและผู้เข้าสู่ตลาดแรงงานใหม่ ตลอดจนมาตรการรองรับแรงงานที่ถูกเลิกจ้างและกลับไปหางานทำในต่างจังหวัดภายใต้ข้อจำกัดจากปัญหาย้ายถิ่นที่ทำให้ภาคเกษตรไม่สามารถรองรับได้เต็มที่

3) การให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนการส่งออกสินค้าเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบจากการลดขนาดอุตสาหกรรมปรับตัวลดลงรุนแรงเกินไป และลดผลกระทบจากการลดลงของรายได้จากภาคการท่องเที่ยว โดยให้ความสำคัญกับ (1) กลุ่มสินค้าที่ได้รับประโยชน์จากการเบี่ยงเบนทิศทางการค้าและการย้ายฐานการผลิตในช่วงก่อนหน้า รวมทั้งกลุ่มสินค้าที่ได้รับประโยชน์เพิ่มเติมจากการระบาดของโรคและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้บริโภคที่ทำให้ความต้องการสินค้าสำคัญหลายรายการเพิ่มขึ้น (2) การประชาสัมพันธ์จุดแข็งของประเทศไทยในด้านขีดความสามารถในการป้องกันและควบคุมการระบาดของโรคเพื่อสนับสนุนภาพลักษณ์ของสินค้าไทยในตลาดต่างประเทศ (3) การให้ความสำคัญกับการควบคุมและป้องกันการระบาดของโรคในพื้นที่ที่เป็นฐานการผลิตที่สำคัญของประเทศ และ (4) การบรรเทาและแก้ไขปัญหาย้ายถิ่นเพื่อลดผลกระทบต่อการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นที่ต้องการของตลาดโลก

4) การเบิกจ่ายงบประมาณภายใต้กรอบต่าง ๆ ของภาครัฐ เพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจทั้งในด้านการใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐ โดยให้ความสำคัญกับการเบิกจ่ายที่สำคัญ ๆ ประกอบด้วย (1) การเบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2563 ร้อยละ 90.2 ของวงเงินงบประมาณ โดยแบ่งเป็นการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำและรายจ่ายลงทุนอยู่ที่ร้อยละ 99.0 และร้อยละ 55.0 ตามลำดับ (2) การเบิกจ่ายงบประมาณเหลืออยู่ที่ยังเหลืออยู่ร้อยละ 90.0 (3) การเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจร้อยละ 75.0 ของวงเงินงบประมาณ และ (4) การเบิกจ่ายภายใต้กรอบพระราชกำหนดเงินกู้เพื่อแก้ไขปัญหาเยียวยาและฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พ.ศ. 2563

5) การขับเคลื่อนการฟื้นฟูเศรษฐกิจภายใต้พระราชกำหนดเงินกู้ เพื่อแก้ไขปัญหาเยียวยาและฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งมีกรอบวงเงินสำหรับการฟื้นฟูเศรษฐกิจ 400,000 ล้านบาท ในโครงการที่สามารถตอบสนองต่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจในระยะเร่งด่วนและการสร้างความพร้อมต่อการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ มีความยืดหยุ่นในการรองรับสถานการณ์การระบาดที่มีความไม่แน่นอนอยู่สูง รวมทั้งตอบสนองต่อสภาพปัญหาทางกายภาพและปัญหาเชิงโครงสร้างที่สำคัญ ๆ ในภาคเกษตรและเศรษฐกิจฐานราก ทั้งในด้านปัญหาประสิทธิภาพการผลิตที่อยู่ในระดับต่ำ ปัญหาความยากจนและการกระจายรายได้ ปัญหาต้นทุนทางธุรกรรม ปัญหาการเข้าถึงตลาดและโครงสร้างตลาด รวมทั้งความท้าทายที่สำคัญ ๆ ทั้งในด้านการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีรูปแบบการดำเนินธุรกิจและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภคหลังการระบาดของโรค ควบคู่ไปกับการขับเคลื่อนการสร้างความยืดหยุ่นทางเศรษฐกิจในระยะยาวภายใต้กรอบงบประมาณปกติและกรอบงบลงทุนรัฐวิสาหกิจอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านการขับเคลื่อนมาตรการสนับสนุนการลงทุนภาคเอกชนภายใต้กรอบนโยบายและมาตรการที่สำคัญ ๆ การแก้ไขปัญหาที่นักลงทุนและผู้ประกอบการต่างชาติให้ความเห็นว่าเป็นอุปสรรคต่อการประกอบการธุรกิจในประเทศอย่างต่อเนื่อง การขับเคลื่อนการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ของภาครัฐทั้งในส่วนของการสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งและการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและภาคบริการที่สำคัญ ๆ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันรองรับแนวโน้มการปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี สนับสนุนการกระจายรายได้ และสอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้บริโภค และรูปแบบการประกอบธุรกิจที่เกิดจากการระบาดของโรคที่มีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น

6) การเตรียมการรองรับความเสี่ยงที่สำคัญ ๆ โดยเฉพาะ (1) ความยืดหยุ่นของการระบาดในประเทศสำคัญ ๆ และการกลับมาระบาดของโรคในระลอกที่สอง (2) การลุกลามของปัญหาในภาคการผลิตไปสู่วิกฤติการณ์ทางการเงินการคลังในประเทศที่มีปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจอ่อนแอ (3) ความขัดแย้งระหว่างสหรัฐฯ กับจีน ที่อาจทำให้มาตรการกีดกันทางการค้ากลับมาทวีความรุนแรงมากขึ้น และ (4) ความเสี่ยงจากภาวะความตกต่ำของเศรษฐกิจโลกในระยะปานกลาง

3. เศรษฐกิจโลกในไตรมาสแรกปี 2563

ในไตรมาสแรกของปี 2563 เศรษฐกิจโลกเริ่มได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ที่มีการแพร่ระบาดอย่างรวดเร็วและขยายขอบเขตเป็นวงกว้างครอบคลุมในหลายประเทศ ความรุนแรงของการแพร่ระบาดทำให้จำนวนผู้ติดเชื้อและผู้เสียชีวิตทั่วโลกเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วนับตั้งแต่ในช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์ และส่งผลให้รัฐบาลหลายประเทศจำเป็นต้องดำเนินมาตรการควบคุมและจำกัดการเดินทางทั้งภายในและระหว่างประเทศอย่างเข้มงวด รวมทั้งการปิดสถานที่และระงับกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงของการแพร่เชื้อ ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจอย่างรุนแรงนับตั้งแต่ในช่วงเดือนมีนาคม เมื่อรวมกับผลกระทบที่เกิดจากมาตรการกีดกันทางการค้าในช่วงก่อนหน้านี้ ทำให้เศรษฐกิจของหลายประเทศในไตรมาสแรกของปี 2563 เริ่มชะลอตัวหรือปรับตัวลดลงต่ำสุดในรอบหลายปีนับตั้งแต่วิกฤติการณ์ทางการเงินในปี 2552

การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ที่มีความรุนแรงมากขึ้นตามลำดับ ส่งผลให้รัฐบาลของประเทศต่าง ๆ ดำเนินมาตรการแก้ไขและป้องกันปัญหาอย่างเร่งด่วน ทั้งมาตรการด้านสาธารณสุขเพื่อช่วยควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 และมาตรการทางเศรษฐกิจเพื่อแก้ปัญหาและควบคุมผลกระทบ ประกอบด้วย (1) มาตรการทางการเงิน โดยการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงสู่ระดับต่ำสุดเป็นประวัติการณ์ การขยายวงเงินการเข้าซื้อสินทรัพย์ (QE) เพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับระบบเศรษฐกิจ การเข้าซื้อกองทุนหรือหุ้นกู้ของภาคเอกชน การปล่อยสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำโดยเฉพาะธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก (2) มาตรการทางการคลังที่สำคัญ อาทิ การใช้จ่ายภาครัฐโดยตรง เงินโอนให้กับครัวเรือนและประชาชน มาตรการด้านภาษี ลดเงินสมทบและค่าธรรมเนียมการค้าประกันสินเชื่อภาคธุรกิจ (3) มาตรการลดผลกระทบด้านการจ้างงาน อาทิ การให้เงินอุดหนุนลูกจ้างที่ได้รับผลกระทบจากการเลิกจ้างหรือหยุดงาน การเพิ่มผลประโยชน์ให้แก่ผู้ว่างงาน การอุดหนุนนายจ้างเพื่อไม่ให้เลิกจ้าง และ (4) มาตรการช่วยเหลือด้านค่าครองชีพของประชาชนต่าง ๆ

นอกจากนี้ เพื่อแก้ปัญหาสภาพคล่องในตลาดการเงินโลกโดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาพคล่องของเงินดอลลาร์ สรอ. ทำให้ธนาคารกลางหลัก 6 แห่ง ได้แก่ ธนาคารกลางสหรัฐฯ ธนาคารกลางยุโรป ธนาคารกลางอังกฤษ ธนาคารกลางแคนาดา ธนาคารกลางสวิตเซอร์แลนด์ และธนาคารกลางญี่ปุ่น ได้มีข้อตกลงร่วมในการผ่อนปรนเงื่อนไขในการใช้ Standing US Dollar Liquidity Swap Line รวมถึงการเพิ่มความถี่ในการทำ Swap จากรายสัปดาห์เป็นรายวัน นอกจากนี้ ธนาคารกลางสหรัฐฯ ยังได้เปิดให้มี Swap Line เป็นการชั่วคราวกับธนาคารกลางเม็กซิโก บราซิล สวีเดน เดนมาร์ก นอร์เวย์ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ เกาหลีใต้ และสิงคโปร์ รวมทั้งเปิด Temporary Repurchase Agreement Facility (FIMA Repo Facility) ให้ธนาคารกลางและองค์กรระหว่างประเทศ 8 เป็นการชั่วคราวอย่างน้อยจนถึงเดือนกันยายน 2563

สรุปเศรษฐกิจสำคัญ ๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

เศรษฐกิจ	ไตรมาสที่ 1/2563
สหรัฐอเมริกา	ในไตรมาสแรก (Advance Estimate) ขยายตัวร้อยละ 0.3 (%YoY) ชะลอลงจากร้อยละ 2.3 ในไตรมาสก่อนหน้า นับเป็นอัตราการขยายตัวต่ำที่สุดในรอบ 41 ไตรมาส ตามการลดลงของภาคการผลิตทั้งภาคอุตสาหกรรมและบริการ สะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายซื้อ (PMI) ภาคอุตสาหกรรม ปรับลดมาอยู่ที่ 50.4 ต่ำสุดในรอบ 11 ปี และดัชนี PMI ภาคบริการอยู่ที่ 47.5 ต่ำสุดในรอบ 11 ปี นับตั้งแต่ปี 2551 การลดลงของภาคการผลิตได้ส่งผลกระทบต่อภาคการจ้างงาน สะท้อนจากจำนวนผู้มีงานทำนอกภาคเกษตรที่ลดลง 2.12 แสนคนเมื่อเทียบกับไตรมาสแรก ของปีก่อนหน้า เป็นการลดลงครั้งแรกในรอบ 41 ไตรมาส ขณะที่อัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 3.8 โดยในเดือนมีนาคมอยู่ที่ร้อยละ 4.4 สูงสุดในรอบ 8 ปี ซึ่งสอดคล้องกับการชะลอตัวของภาคธุรกิจ ภาคเอกชน ในขณะเดียวกัน การลงทุนภาคเอกชนลดลงร้อยละ 4.8 ต่ำสุดในรอบ 41 ไตรมาส ในขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (Core PCE Price Index) เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 1.8 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.6 ในไตรมาสก่อน ภายใต้การชะลอตัวทางเศรษฐกิจอันเนื่องมาจากการระบาดของโรคโควิด 19 ส่งผลให้รัฐบาลสหรัฐฯ ประกาศมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจมูลค่าประมาณ 2 ล้านล้านดอลลาร์ สรอ. (Coronavirus Aid, Relief, and Economic Security Act) ประกอบด้วยมาตรการที่สำคัญ อาทิ การขยายระยะเวลาการจ่ายเงินชดเชยการว่างงาน การลดและเลื่อนการจ่ายภาษี รวมถึงการพักชำระหนี้เพื่อการศึกษา มาตรการสินเชื่อให้กับธุรกิจ SMEs ในการรักษาการจ้างงาน (Paycheck Protection Program) และงบประมาณเพิ่มเติมสำหรับภาคสาธารณสุข (Health Care Enhancement Act) นอกจากนี้ ในส่วนของมาตรการทางการเงิน คณะกรรมการนโยบายการเงิน ของธนาคารกลางสหรัฐฯ ได้มีการประชุมด่วน (Unscheduled) ถึง 2 ครั้งติดต่อกัน ในวันที่ 3 มีนาคม และ 15 มีนาคม โดยได้มีมติปรับลดดอกเบี้ยนโยบายลงร้อยละ 0.50 และร้อยละ 1.00 Basis point ตามลำดับจากร้อยละ 1.50 - 1.75 มาอยู่ที่ร้อยละ 0 - 0.25 รวมถึงได้มีการดำเนิน มาตรการทางการเงินที่สำคัญอื่น ๆ เพื่อช่วยเหลือสภาพคล่องภาคธุรกิจและรักษาเสถียรภาพ ของเศรษฐกิจ อาทิ การขยายมาตรการการเข้าซื้อสินทรัพย์โดยไม่จำกัดวงเงิน และครอบคลุมไปถึง Commercial Mortgage - backed Securities การเข้าซื้อตราสารหนี้ระยะสั้น (Term Asset - Backed Securities Loan Facility) หรือมาตรการ TALF10 มาตรการเพิ่มสภาพคล่องให้กับสถาบันการเงิน (Money Market Liquidity Facility (MMLF)) และมาตรการเพิ่มสภาพคล่องให้กับครัวเรือน รวมถึงรัฐบาลท้องถิ่น (Primary Dealer Credit Facility (PDCF))
กลุ่มประเทศ ยูโรโซน	ในไตรมาสแรกของปี 2563 ลดลงร้อยละ 3.2 (%YoY) เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 1.0 ในไตรมาสที่สี่ของปี 2562 นับเป็นการลดลงมากที่สุดในรอบ 42 ไตรมาส (นับตั้งแต่ไตรมาสที่สาม ของปี 2552) และเมื่อปรับผลของฤดูกาลแล้ว เศรษฐกิจยูโรโซนในไตรมาสแรกของปี 2563 ลดลงร้อยละ 3.8 (%QoQ sa) ซึ่งเป็นอัตราการลดลงของเศรษฐกิจที่รุนแรงที่สุดเป็นประวัติการณ์ โดยเศรษฐกิจประเทศสำคัญ ๆ ที่ได้รับผลกระทบรุนแรงจากการระบาดของโรคโควิด 19 ได้แก่ เศรษฐกิจฝรั่งเศส และอิตาลี ลดลงร้อยละ 5.4 และร้อยละ 4.8 ตามลำดับ

เศรษฐกิจ	ไตรมาสที่ 1/2563
กลุ่มประเทศยูโรโซน (ต่อ)	ทั้งนี้ ผลกระทบต่อการลดลงของกิจกรรมทางเศรษฐกิจเห็นได้อย่างชัดเจนในเดือนมีนาคม โดยสะท้อนผ่านดัชนี PMI Composite ในไตรมาสแรกที่ลดลงมาอยู่ที่ 44.2 จากระดับ 50.7 ในไตรมาสที่สี่ของปี 2562 เช่นเดียวกับดัชนี PMI ภาคบริการลดลงมาอยู่ที่ระดับ 26.4 จาก 51.6 ในเดือนก่อนหน้า ซึ่งเป็นระดับต่ำสุดเป็นประวัติการณ์ ส่วนดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคในไตรมาสแรกอยู่ที่ - 8.7711 เป็นระดับต่ำสุดในรอบ 21 ไตรมาส (นับตั้งแต่ไตรมาสที่สี่ของปี 2557) ในขณะที่อัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 7.33 ส่วนอัตราเงินเฟ้ออยู่ที่ร้อยละ 1.1 สำหรับมาตรการทางด้านเศรษฐกิจที่สำคัญเมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2563 สหภาพยุโรปได้ดำเนินมาตรการทางการคลังภายใต้กรอบมาตรการเพื่อช่วยเหลือเศรษฐกิจในช่วงการระบาดของโรคโควิด 19 งบประมาณรวม 6.5 หมื่นล้านยูโร เพื่อสนับสนุนงบประมาณด้านสาธารณสุข รวมถึงเงินสำรองเพื่อช่วยเหลือประเทศสมาชิก นอกจากนี้ สหภาพยุโรปยังได้ผ่อนคลายข้อบังคับทางการคลัง โดยให้ประเทศสมาชิกสามารถขาดดุลการคลังได้มากกว่าที่กำหนดไว้เดิม 12 ควบคู่ไปกับรัฐบาลของประเทศต่าง ๆ ที่ดำเนินนโยบายการคลังเพื่อชดเชยความเสียหายที่เกิดจากการระบาดของโรคโควิด 19 ขณะเดียวกัน ธนาคารกลางยุโรปได้ดำเนินมาตรการขยายการเข้าซื้อสินทรัพย์ภายใต้ Pandemic Emergency Purchase Programme โดยการเพิ่มการเข้าซื้อสินทรัพย์จากเดือนละ 2 หมื่นล้านยูโร เป็นวงเงินในการเข้าซื้อสินทรัพย์รวม 7.5 แสนล้านยูโร โดยจะแบ่งการเข้าซื้อในแต่ละเดือนออกไปไม่น้อยกว่าสิ้นปี 2563 นอกจากนี้ ยังได้ลดเกณฑ์ของประเภทสินทรัพย์ให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น การเข้าซื้อพันธบัตรรัฐบาลของประเทศสมาชิก รวมถึงมาตรการ Targeted Longer-term Refinancing Operations ระยะที่ 3 (TLTRO-III) ที่มีการปรับมาตรฐานการให้สินเชื่อให้มีความผ่อนคลายมากขึ้นสำหรับภาคธุรกิจที่ได้รับผลกระทบ โดยมีระยะเวลาในการดำเนินการระหว่างช่วงเดือนมิถุนายน 2563 ถึงเดือนมิถุนายน 2564

เศรษฐกิจ	ไตรมาสที่ 1/2563
ญี่ปุ่น	มีแนวโน้มชะลอตัวลงจากไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการผลิต การส่งออก และการบริโภคภาคเอกชน สะท้อนจากเครื่องชี้ที่สำคัญ ได้แก่ ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ (PMI) ปรับตัวลดลงสู่ระดับ 47.1 ต่ำสุดในรอบ 29 ไตรมาส และอยู่ในระดับต่ำกว่า 50.0 ติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 5 ขณะที่การส่งออกลดลงร้อยละ 4.4 ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 และดัชนีค้าปลีกลดลงร้อยละ 1.3 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 3.8 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ลดลงสู่ระดับ 36.2 ต่ำสุดในรอบ 35 ไตรมาส ส่วนอัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 2.4 และอัตราเงินเฟ้ออยู่ที่ร้อยละ 0.5 สำหรับการดำเนินมาตรการเพื่อรองรับผลกระทบจากโรคโควิด 19 รัฐบาลญี่ปุ่นได้ประกาศมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ 2 รอบ เมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ และ 10 มีนาคม 2563 โดยมีมาตรการที่สำคัญ ๆ อาทิ เงินช่วยเหลือแก่ลูกจ้างรวมถึงผู้ประกอบการอาชีพอิสระที่ได้รับผลกระทบสินเชื่อพิเศษแก่ธุรกิจ SMEs โดยไม่มีดอกเบี้ยและหลักทรัพย์ค้ำประกัน การเลื่อนการจ่ายภาษีเงินได้ทั้งนิติบุคคลและบุคคลธรรมดาออกไปในขณะเดียวกัน เมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2563 ธนาคารกลางญี่ปุ่นได้ประกาศมาตรการสินเชื่อพิเศษ (Special Funds - Supplying Operations) ให้กับภาคธุรกิจที่ได้รับผลกระทบโดยไม่คิดอัตราดอกเบี้ยวงเงินรวม 8 ล้านล้านเยน โดยมีระยะเวลาการชำระคืนไม่เกิน 1 ปี พร้อมทั้งเพิ่มเพดานการเข้าซื้อสินทรัพย์ของธนาคารกลางญี่ปุ่น ทั้งตราสารหนี้ภาคเอกชนระยะสั้น (Commercial Paper) และหุ้นกู้ภาคเอกชน จากเดิม 2.2 ล้านล้านเยน เป็น 3.2 ล้านล้านเยน และจาก 3.2 ล้านล้านเยน เป็น 4.2 ล้านล้านเยน ตามลำดับ โดยธนาคารกลางญี่ปุ่นจะเข้าซื้อสินทรัพย์เพิ่มเติมดังกล่าวภายในเดือนกันยายน 2563 รวมถึงการเพิ่มเพดานการถือครองกองทุน ETF และกองทุนโครงสร้างพื้นฐาน (J-REIT) เป็น 12 ล้านล้านเยน และ 180 ล้านล้านเยน ตามลำดับ
จีน	ลดลงร้อยละ 6.8 ซึ่งเป็นการลดลงครั้งแรกในประวัติศาสตร์นับตั้งแต่ปี 2535 ที่เริ่มมีการจัดเก็บข้อมูลรายไตรมาส ตามการลดลงในทุกสาขาการผลิตทั้งภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ โดยดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิต (Caixin PMI) ลดลงมาอยู่ระดับเฉลี่ย 47.2 ต่ำกว่าระดับ 50 เป็นครั้งแรกในรอบ 3 ไตรมาส สอดคล้องกับมูลค่าการส่งออกสินค้าที่ลดลงร้อยละ 13.4 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการส่งออกไปยังตลาดสำคัญที่ปรับตัวลดลง อาทิ สหรัฐฯ ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น เยอรมนี และเกาหลีใต้ สำหรับด้านการใช้จ่ายปรับตัวลดลงทั้งการบริโภคภายในประเทศ ซึ่งสะท้อนจากยอดค้าปลีกที่ลดลงร้อยละ 19.0 และการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรที่ลดลงร้อยละ 16.1 ในด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ร้อยละ 5.0 จากร้อยละ 4.3 ในไตรมาสก่อนหน้า สูงสุดในรอบ 34 ไตรมาส ด้านทุนสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2563 ลดลงมาอยู่ที่ 3,060.6 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐฯ ต่ำสุดในรอบ 17 เดือน ในขณะที่สัดส่วนหนี้สินของภาครัฐถึง ณ สิ้นปี 2562 ยังคงอยู่ในระดับสูงที่ร้อยละ 149.3 ต่อ GDP ภายใต้แนวโน้มการชะลอตัวอย่างรุนแรงทางเศรษฐกิจจากผลกระทบของการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ส่งผลให้ธนาคารกลางจีน (PBOC) ผ่อนคลายนโยบายการเงินอย่างต่อเนื่อง โดยการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายเงินกู้ (Loan Prime Rate: LPR) ระยะ 1 ปี จากร้อยละ 4.15 ลงมาอยู่ที่ร้อยละ 4.05 เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2563 ควบคู่กับการปรับลดสัดส่วนเงินสำรองของธนาคารพาณิชย์ (Reserve Requirement Ratio: RRR) ร้อยละ 0.50 - 1.00

เศรษฐกิจ	ไตรมาสที่ 1/2563
จีน (ต่อ)	สำหรับธนาคารพาณิชย์เพื่อปล่อยสินเชื่อให้แก่ธุรกิจ SMEs และบริษัทเอกชน มีผลตั้งแต่วันที่ 16 มีนาคม 2563 รวมทั้งการปรับลดอัตราดอกเบี้ยตามข้อตกลงซื้อคืนพันธบัตร (Reverse repo) อายุ 7 วัน เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2563 ลงมาอยู่ที่ร้อยละ 2.20 จากร้อยละ 2.40 และมาตรการทางการคลังที่สำคัญ อาทิ การลดภาษีให้แก่อุตสาหกรรมวัสดุทางการแพทย์ การขนส่งสาธารณะ และโลจิสติกส์ การเพิ่มโควตาการออกพันธบัตรให้แก่รัฐบาลท้องถิ่นการพักชำระและลดการจ่ายเงินเข้ากองทุนประกันสังคมและการยกเว้นและลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่ธุรกิจขนาดเล็ก เป็นต้น
กลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs)	ชะลอตัวจากไตรมาสก่อนหน้าและต่ำสุดในรอบหลายไตรมาส ตามการลดลงของการบริโภคภาคเอกชน และการลงทุนรวม โดยเศรษฐกิจเกาหลีใต้ขยายตัวร้อยละ 1.3 ชะลอลงจากร้อยละ 2.3 ต่ำสุดในรอบ 42 ไตรมาส โดยเป็นผลมาจากการลดลงของการบริโภคภาคเอกชน ขณะที่การใช้จ่ายภาครัฐบาล การลงทุนรวม และการส่งออกสินค้าและบริการขยายตัวเร่งขึ้น เศรษฐกิจไต้หวันขยายตัวร้อยละ 1.5 ชะลอลงจากร้อยละ 3.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ต่ำสุดในรอบ 16 ไตรมาส ตามการปรับตัวลดลงของการบริโภคภาคเอกชนและการชะลอตัวของการลงทุนรวม ขณะที่การใช้จ่ายภาครัฐบาลขยายตัวเร่งขึ้น เศรษฐกิจสิงคโปร์ลดลงร้อยละ 2.2 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 1.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งต่ำสุดในรอบ 44 ไตรมาสตามการลดลงของการผลิตภาคอุตสาหกรรม ภาคการก่อสร้าง และภาคบริการ ขณะที่เศรษฐกิจฮ่องกงลดลงร้อยละ 8.9 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 3.0 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นการลดลงมากที่สุดตั้งแต่มีการจัดเก็บข้อมูลในปี 2517 ตามการลดลงของการบริโภคภาคเอกชน การลงทุนรวม และการส่งออกสินค้าและบริการ ในขณะที่การใช้จ่ายรัฐบาลขยายตัวเร่งขึ้น สำหรับอัตราเงินเฟ้อส่วนใหญ่ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของราคาหมวดอาหาร ยกเว้นเกาหลีใต้ที่อัตราเงินเฟ้อเร่งตัวขึ้นจากไตรมาสก่อน เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของราคาหมวดอาหารและพลังงาน
เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอาเซียน	ส่วนใหญ่ชะลอตัวตามการบริโภคภายในประเทศและการผลิตภาคอุตสาหกรรม ในขณะที่การส่งออกปรับตัวดีขึ้นในหลายประเทศ โดยส่วนหนึ่งได้รับประโยชน์จากการเปลี่ยนทิศทางการค้าอันเนื่องมาจากมาตรการกีดกันทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน โดยเศรษฐกิจอินโดนีเซียขยายตัวร้อยละ 3.0 ชะลอลงจากร้อยละ 5.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ต่ำสุดในรอบ 73 ไตรมาส ตามการชะลอตัวของการบริโภคภาคครัวเรือน และการลงทุนรวม ขณะที่การใช้จ่ายภาครัฐบาลขยายตัวเร่งขึ้น เศรษฐกิจเวียดนามขยายตัวร้อยละ 3.8 ชะลอลงจากร้อยละ 7.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ต่ำสุดในรอบ 44 ไตรมาสนับตั้งแต่วิกฤตการเงินในปี 2552 ตามการชะลอตัวในทุกสาขาการผลิตทั้งภาคบริการ ภาคอุตสาหกรรม และภาคเกษตรกรรม ตามลำดับ เศรษฐกิจฟิลิปปินส์ ลดลงร้อยละ 0.2 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 6.7 ซึ่งลดลงครั้งแรกในรอบ 85 ไตรมาส ตามการชะลอตัวของการบริโภคภาคครัวเรือนและการใช้จ่ายภาครัฐบาล ขณะที่การลงทุนรวมและการส่งออกสินค้าและบริการปรับตัวลดลง ในขณะที่เศรษฐกิจมาเลเซียขยายตัวร้อยละ 0.7 ชะลอลงจากร้อยละ 3.6 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำสุดในรอบ 42 ไตรมาส ตามการชะลอตัวของการบริโภคภาคเอกชน

เศรษฐกิจ	ไตรมาสที่ 1/2563
เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอาเซียน (ต่อ)	และการลดลงต่อเนื่องของการลงทุนรวม เช่นเดียวกับการส่งออกสินค้าที่ยังคงปรับตัวลดลงสำหรับอัตราเงินเฟ้อของกลุ่มประเทศอาเซียนส่วนใหญ่ปรับตัวเพิ่มขึ้นตามราคาสินค้าในหมวดอาหาร ยกเว้นมาเลเซียที่ปรับลดลงตามการลดลงของราคาหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ เป็นสำคัญ ทั้งนี้ การชะลอตัวของเศรษฐกิจในไตรมาสนี้ทำให้ธนาคารกลางของกลุ่มประเทศอาเซียน ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลง 14 รวมถึงการดำเนินมาตรการอื่น ๆ ในการสนับสนุนสภาพคล่องให้กับระบบเศรษฐกิจ อาทิ การสนับสนุนด้านสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำให้แก่ภาคธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 การปรับลดสัดส่วนสินทรัพย์สภาพคล่องของธนาคารพาณิชย์ และการยกเว้นและลดภาษีให้กับผู้มีรายได้น้อยและภาคธุรกิจ

4. แนวโน้มเศรษฐกิจโลกในปี 2563

เศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกในปี 2563 มีแนวโน้มที่จะหดตัวรุนแรงเป็นประวัติการณ์จากผลกระทบของ มาตรการกีดกันทางการค้าในช่วงที่ผ่านมา และถูกซ้ำเติมจากการระบาดของโรคโควิด 19 อย่างเป็นวงกว้างและรุนแรง จนส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศสำคัญ อย่างไรก็ตาม ขนาดของการหดตัวของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกยังมีความไม่แน่นอนอยู่สูง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญ ๆ ประกอบด้วย (1) ชีตความสามารถและระยะเวลาที่แต่ละประเทศใช้ในการควบคุมการระบาด และป้องกันไม่ให้เกิดการระบาดในระลอกที่สอง (2) มาตรการภาครัฐในการปิดสถานที่และจำกัดการเดินทาง (Lockdown) เพื่อแก้ปัญหาการระบาด รวมถึงความเข้มข้นของมาตรการป้องกันการระบาดในระยะต่อไป (3) การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้บริโภคและรูปแบบการประกอบธุรกิจในประเทศสำคัญ ๆ (4) ชีตความสามารถของรัฐบาลประเทศสำคัญ ๆ ในการดำเนินมาตรการทางการเงินการคลังเพื่อให้ภาคธุรกิจมีความพร้อมในการกลับมาประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และการควบคุมผลกระทบของวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจไม่ให้ลุกลามจากภาคการผลิตไปสู่ภาคการเงินและการคลัง และ (5) ความก้าวหน้าในการผลิตยาและวัคซีนเพื่อใช้ในการรักษาโรคและการตอบสนองของไวรัสต่อสภาพอากาศ

ภายใต้สถานการณ์ความไม่แน่นอนของเงื่อนไขสำคัญ ๆ ดังกล่าว การคาดการณ์การขยายตัวของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกในกรณีฐานตั้งอยู่บนสมมติฐานที่สำคัญ ๆ ประกอบด้วย (1) ประเทศสำคัญ ๆ ในภาพรวมจะสามารถควบคุมการระบาดให้อยู่ในวงจำกัด โดยแต่ละประเทศใช้ระยะเวลาการควบคุมการระบาดประมาณ 3 ถึง 6 เดือน จนสามารถผ่อนคลายให้การดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจกลับมาอยู่ในระดับเดียวกับประเทศจีนในช่วงปัจจุบันได้ภายในกลางไตรมาสที่สาม (2) ไม่มีการลุกลามของวิกฤตการณ์จากภาคการผลิตไปสู่วิกฤตการณ์ทางการเงินการคลังในประเทศสำคัญ ๆ และการดำเนินมาตรการทางการเงินการคลังจะสามารถสนับสนุนให้กิจกรรมของภาคธุรกิจสามารถกลับสู่ระดับร้อยละ 80 ของชีตความสามารถปกติภายในไตรมาสที่สามและร้อยละ 90 ภายในไตรมาสสุดท้ายของปี (3) ไม่มีวัคซีนที่จะสามารถป้องกันโรคได้ก่อนสิ้นปี แต่ระบบตรวจสอบ ควบคุม และการป้องกันโรคจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยไวรัสไม่ทวีความรุนแรงในช่วงฤดูหนาว และ (4) การจำกัดการเดินทางระหว่างประเทศของประเทศสำคัญ ๆ จะผ่อนคลายลงในปลายไตรมาสที่สองและสิ้นสุดลงในปลายไตรมาสที่สามภายใต้มาตรการควบคุมและป้องกันการระบาด และติดตามตรวจสอบนักท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพ ภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว คาดว่าเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกในภาพรวมจะปรับตัวลดลงรุนแรงที่สุดในไตรมาสที่สอง ก่อนที่จะปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้นอย่างช้า ๆ ในช่วงที่เหลือของปี โดยมีแรงสนับสนุนจากการทยอยกลับมาดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจของประชาชนและภาคธุรกิจ และมาตรการผ่อนคลายทางการเงินการคลังในประเทศสำคัญ ๆ ที่มีขนาดใหญ่เป็นประวัติการณ์ ทั้งนี้ ในกรณีฐานคาดว่า เศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกในปี 2563 จะลดลงร้อยละ 2.8 และร้อยละ 10.0 ตามลำดับ โดยมีแนวโน้มเศรษฐกิจหลัก ๆ ดังนี้

เศรษฐกิจสหรัฐฯ คาดว่าจะลดลงร้อยละ 6.0 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.3 ในปี 2562 และเป็นการหดตัวทางเศรษฐกิจที่มีความรุนแรงเป็นประวัติการณ์นับตั้งแต่วิกฤตเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ (Great Depression) ในปี 2472 โดยจำนวนผู้ติดเชื้อใหม่ ณ วันที่ 15 พฤษภาคม 2563 อยู่ที่ 26,692 คน ยอดผู้ติดเชื้อสะสมคิดเป็นร้อยละ 0.45 ต่อจำนวนประชากรทั้งหมดและผู้ติดเชื้อใหม่สะสมย้อนหลัง 14 วัน ยังอยู่ในระดับสูง ซึ่งสะท้อนความเสี่ยงของการระบาดที่อาจรุนแรงมากขึ้น ในขณะที่มาตรการปิดสถานที่และจำกัดการเดินทางส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ โดยดัชนีผู้จัดการฝ่ายซื้อ (PMI) ภาคอุตสาหกรรมของเดือนเมษายนลดลงเป็น 36.1 ต่ำสุดในรอบ 11 ปี และดัชนี PMI ภาคบริการอยู่ที่ 26.7 ต่ำสุดเป็นประวัติการณ์ ส่วนอัตราการว่างงานเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 14.7 สูงสุดนับจากปี 2472 และจำนวนผู้ยื่นขอรับสวัสดิการว่างงาน ณ สิ้นสัปดาห์แรกของเดือนเมษายน 2563 เพิ่มขึ้นเป็น 6.2 ล้านคน การลดลงอย่างรุนแรงของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ สร้างแรงกดดันให้รัฐบาลของบางมลรัฐเริ่มผ่อนคลายการปิดสถานที่และจำกัดการเดินทาง อาทิ รัฐอาร์คันซอ รัฐไวโอมิง รัฐยูทาห์ และรัฐเนแบรสกา ในขณะที่รัฐบาลสหรัฐฯ ประกาศมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจเพิ่มเติมมูลค่าประมาณ 4.8 แสนล้านดอลลาร์ สรอ. ส่วนหนึ่งเพื่อเป็นการเพิ่มเติมงบประมาณให้กับมาตรการ Paycheck Protection Program รวมถึงสนับสนุนงบประมาณด้านสาธารณสุข ขณะเดียวกันธนาคารกลางสหรัฐฯ ได้ประกาศมาตรการสินเชื่อมูลค่ารวมประมาณ 2.3 ล้านล้านดอลลาร์ สรอ.

เศรษฐกิจยูโรโซน คาดว่าจะลดลงร้อยละ 7.4 รุนแรงที่สุดนับตั้งแต่จัดตั้งสหภาพยุโรปในปี 2542 โดยหลายประเทศในกลุ่มยูโรโซนมีจำนวนผู้ติดเชื้อและผู้เสียชีวิตสูงสุดจัดอยู่ในกลุ่ม 10 อันดับแรกของโลก โดยสถานการณ์การแพร่ระบาดในประเทศสำคัญ ๆ ได้แก่ สเปน อิตาลี เยอรมนี และฝรั่งเศส มียอดผู้ติดเชื้อใหม่ ณ วันที่ 15 พฤษภาคม 2563 อยู่ที่ 1,721 คน 789 คน 724 คน และ 636 คน ตามลำดับ โดยมียอดผู้ติดเชื้อสะสมคิดเป็นร้อยละ 0.58 ร้อยละ 0.37 ร้อยละ 0.21 และร้อยละ 0.27 ของประชากรทั้งหมด ทั้งนี้ ยอดผู้ติดเชื้อใหม่สะสมย้อนหลัง 14 วันของเยอรมนีและฝรั่งเศสลดลงจากระดับสูงสุดอย่างมีนัยสำคัญชี้ให้เห็นถึงความสำเร็จในการควบคุมการแพร่ระบาดให้เป็นไปอย่างจำกัด เช่นเดียวกับยอดผู้ติดเชื้อใหม่สะสมย้อนหลัง 14 วันของสเปนและอิตาลีที่มีแนวโน้มลดลงจากระดับสูงสุดอย่างต่อเนื่อง และคาดว่าทั้งสองประเทศจะสามารถจำกัดการแพร่ระบาดได้ไม่ช้า ทั้งนี้ เครื่องบ่งชี้ล่าสุดในเดือนเมษายนยังคงสะท้อนการลดลงของกิจกรรมทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรงและต่อเนื่องจากปลายไตรมาสแรก โดยดัชนี PMI ภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการลดลงมาอยู่ที่ 33.4 และ 12.0 ตามลำดับ สะท้อนถึงการหดตัวรุนแรงของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นปัจจัยให้หลายประเทศเริ่มผ่อนคลายมาตรการคุมเข้มมากขึ้นตามลำดับ ในขณะที่สหภาพยุโรปได้ผ่อนคลายกฎระเบียบด้านการคลัง (EU Fiscal Rule) โดยให้ประเทศสมาชิกสามารถมีระดับหนี้สาธารณะสูงกว่าร้อยละ 3 ของ GDP ตามที่กำหนดไว้เดิมส่งผลให้หลายประเทศได้ออกมาตรการด้านการคลังเพิ่มเติมในไตรมาสที่สอง อาทิ ฝรั่งเศส (มูลค่า 1.1 แสนล้านยูโร) และอิตาลี (4 แสนล้านยูโร) นอกจากนี้ ธนาคารกลางยุโรป (ECB) ยังได้รับมาตรฐานของสินทรัพย์ในการที่นำมาเป็นหลักทรัพย์ในการค้าประกันเพื่อขอกู้เงินกับ ECB เพื่อรองรับการถูกลดอันดับความน่าเชื่อถือของสินทรัพย์ในยุโรปอีกด้วย

เศรษฐกิจญี่ปุ่น คาดว่าจะลดลงร้อยละ 4.9 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 0.7 ในปี 2562 และเป็นอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่ำสุดในรอบ 10 ปี นับตั้งแต่ปี 2552 โดยจำนวนผู้ติดเชื้อใหม่ ณ วันที่ 15 พฤษภาคม 2563 อยู่ที่ 83 คน โดยยอดผู้ติดเชื้อสะสมคิดเป็นร้อยละ 0.01 ต่อจำนวนประชากรทั้งหมดและผู้ติดเชื้อใหม่สะสมย้อนหลัง 14 วันคิดเป็นร้อยละ 26.1 ของยอดผู้ติดเชื้อสูงสุด ณ วันที่ 22 เมษายน 2563 สะท้อนความล่าช้าในการจำกัดการแพร่ระบาด ทั้งนี้ คาดว่าการใช้จ่ายครัวเรือนมีแนวโน้มชะลอตัวต่อเนื่อง ท่ามกลางการลดลงของการผลิตภาคอุตสาหกรรมและการส่งออกตามการลดลงของความต้องการในประเทศคู่ค้า อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจญี่ปุ่นยังมีปัจจัยสนับสนุนจากสถานการณ์การระบาดที่อยู่ในวงจำกัด และการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจทางการคลังมูลค่า 117 ล้านล้านเยน หรือประมาณร้อยละ 21.1 ของ GDP ควบคู่ไปกับมาตรการทางการเงินแบบผ่อนคลาย โดยธนาคารกลางญี่ปุ่นที่ได้ขยายมาตรการเข้าซื้อสินทรัพย์แบบไม่จำกัดวงเงินทั้งในส่วนของบริษัทรัฐบาลและตราสารหนี้ภาคเอกชน

เศรษฐกิจจีน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.0 ชะลอลงจากร้อยละ 6.1 ในปี 2562 และเป็นอัตราการขยายตัวต่ำสุดในรอบ 44 ปี อย่างไรก็ตาม ข้อมูลล่าสุดแสดงให้เห็นว่าสถานการณ์การระบาดลดลงอยู่ในวงจำกัด โดยจำนวนผู้ติดเชื้อใหม่ ณ วันที่ 15 พฤษภาคม 2563 อยู่ที่ 4 คน โดยยอดผู้ติดเชื้อสะสมคิดเป็นร้อยละ 0.01 ต่อจำนวนประชากรทั้งหมด และผู้ติดเชื้อใหม่สะสมย้อนหลัง 14 วันคิดเป็นร้อยละ 0.1 ของค่าสูงสุด ณ วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2563 โดยยอดผู้ติดเชื้อสะสมได้ลดลงจากระดับสูงสุดอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความสำเร็จในการควบคุมการแพร่ระบาด ขณะที่ระดับกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สำคัญ ๆ ในเมืองอู่ฮั่นเริ่มกลับเข้าสู่ระดับปกติ อาทิ ดัชนีความหนาแน่นของการจราจร (Traffic Congestion Index) และดัชนีการใช้ถ่านหินในโรงไฟฟ้า ณ วันที่ 13 พฤษภาคม 2563 ปรับเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ระดับ 102 และ 82 ตามลำดับใกล้เคียงกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่ดัชนี PMI ภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการของทั้งประเทศ ในเดือนเมษายนอยู่ที่ระดับ 49.4 และ 44.4 ใกล้เคียงกับระดับขยายตัวมากขึ้น และเทียบกับระดับ 47.2 และ 40.4 ในไตรมาสแรกตามลำดับ นอกจากนี้ ดัชนีการผลิตภาคอุตสาหกรรมในเดือนเมษายนกลับมาขยายตัวเป็นครั้งแรกในรอบสี่เดือนที่ร้อยละ 3.9 สะท้อนการเริ่มฟื้นตัวของเศรษฐกิจจีนในช่วงไตรมาสที่สอง และคาดว่าจะปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงที่เหลือของปี โดยมีแรงสนับสนุนจากมาตรการทางการคลังมูลค่า 2.6 ล้านล้านหยวน หรือคิดเป็นร้อยละ 2.5 ของ GDP และการดำเนินนโยบายการเงินผ่อนคลายอย่างต่อเนื่องทั้งการปรับลดอัตราดอกเบี้ย การให้สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำแก่บางภาคธุรกิจ การเพิ่มสภาพคล่องในระบบการเงินผ่านการลดสัดส่วนสินทรัพย์สภาพคล่องของธนาคารพาณิชย์ และการดำเนินธุรกรรมซื้อคืนพันธบัตร รวมทั้งมาตรการผ่อนปรนการชำระหนี้ให้แก่ลูกหนี้ที่มีโอกาสจะกลายเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL)

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs) และเศรษฐกิจกลุ่มประเทศอาเซียน คาดว่าจะชะลอตัวหรือปรับตัวลดลงตามการผลิตภาคอุตสาหกรรม การส่งออก และการท่องเที่ยว ซึ่งได้รับผลกระทบจากการหดตัวของเศรษฐกิจโลก มาตรการในการปิดสถานที่และจำกัดการเดินทางในประเทศ และการลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยว โดยผลกระทบต่อเศรษฐกิจของแต่ละประเทศจะมีแตกต่างกันโดยขึ้นอยู่กับสัดส่วนการพึ่งพิงภาคการส่งออกและการท่องเที่ยว รวมทั้งสถานการณ์การระบาดทั้งความรุนแรงและระยะเวลา และความเข้มข้นของมาตรการในการปิดสถานที่และจำกัดการเดินทาง โดยข้อมูลล่าสุดแสดงให้เห็นว่าการระบาดในเกาหลีใต้ ฮองกง และไต้หวันอยู่ในขอบเขตจำกัด โดยจำนวนผู้ติดเชื้อใหม่ ณ วันที่ 15 พฤษภาคม 2563 อยู่ที่ 27 คน 1 คน และ 0 คน ตามลำดับ โดยยอดผู้ติดเชื้อสะสมคิดเป็นร้อยละ 0.02 ร้อยละ 0.00 และร้อยละ 0.00 ต่อจำนวนประชากรทั้งหมด ทั้งนี้ ผู้ติดเชื้อใหม่สะสมย้อนหลัง 14 วันอยู่ที่ร้อยละ 3.6 ร้อยละ 2.2 และร้อยละ 3.3 ของค่าสูงสุด ณ วันที่ 8 มีนาคม วันที่ 1 เมษายน และวันที่ 30 มีนาคม 2563 ตามลำดับ ซึ่งแสดงถึงความรุนแรงของสถานการณ์การระบาดในระดับต่ำทำให้ประเทศต่าง ๆ มีโอกาสที่จะผ่อนคลายการดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจและสนับสนุนการฟื้นตัวของภาคเศรษฐกิจได้มากขึ้น ภายใต้แรงสนับสนุนเพิ่มเติมจากมาตรการกระตุ้นทางการคลัง โดยรัฐบาลเกาหลีใต้ ฮองกง และสิงคโปร์ได้ดำเนินมาตรการทางการคลังมูลค่าประมาณร้อยละ 11.4 ร้อยละ 10 และร้อยละ 13 ของ GDP ตามลำดับ รวมถึงการดำเนินนโยบายการเงินผ่อนคลายอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม สถานการณ์การระบาดในมาเลเซียและเวียดนามยังมีความไม่แน่นอนสูง โดยจำนวนผู้ติดเชื้อใหม่ ณ วันที่ 15 พฤษภาคม 2563 อยู่ที่ 36 คน และ 2 คน ตามลำดับ และผู้ติดเชื้อใหม่สะสมย้อนหลัง 14 วัน อยู่ที่ร้อยละ 33.8 และร้อยละ 29.7 ของค่าสูงสุด ณ วันที่ 5 เมษายน และ 3 มีนาคม 2563 ตามลำดับ คาดว่าในปี 2563 เศรษฐกิจเกาหลีใต้ ไต้หวัน และสิงคโปร์ มีแนวโน้มจะลดลงร้อยละ 1.2 ร้อยละ 4.0 และร้อยละ 3.5 เทียบกับการขยายตัวในปี 2562 ที่ร้อยละ 2.0 และร้อยละ 2.7 และร้อยละ 0.7 ตามลำดับ ส่วนเศรษฐกิจฮ่องกงคาดว่าจะลดลงร้อยละ 5.0 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.2 ในปี 2562 เช่นเดียวกับเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียนที่คาดว่าเศรษฐกิจอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และเวียดนาม ในปี 2563 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 0.5 ร้อยละ 0.5 และร้อยละ 2.4 ชะลอลงจากการขยายตัว ในปี 2562 ที่ร้อยละ 5.0 ร้อยละ 6.0 และร้อยละ 7.0 ตามลำดับ ในขณะที่เศรษฐกิจมาเลเซีย คาดว่าจะลดลงร้อยละ 1.7 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 4.3 ในปี 2562

แม้กระนั้นก็ตาม ยังมีปัจจัยเสี่ยงที่อาจทำให้เศรษฐกิจโลกและปริมาณการค้าโลกในช่วงที่เหลือของปี 2563 หดตัวและมีความผันผวนรุนแรงมากกว่าการคาดการณ์ในกรณีฐานซึ่งจะต้องติดตามและประเมินสถานการณ์อย่างใกล้ชิด ประกอบด้วย (1) สถานการณ์การระบาดของโรคโควิด 19 ในประเทศสำคัญ ๆ ที่อาจยืดเยื้อมากกว่าการคาดการณ์หรือการกลับมาระบาดอีกครั้ง (Second wave) ซึ่งจะส่งผลให้ต้องดำเนินมาตรการควบคุมและป้องกันโรคที่เข้มงวดและต่อเนื่องยาวนานมากขึ้น ซึ่งจะเป็นไปได้สูงในกรณีที่มีการผ่อนคลายมาตรการควบคุมท่ามกลางจำนวนผู้ติดเชื้อที่ยังอยู่ในเกณฑ์สูง ซึ่งไม่สามารถตรวจสอบและคัดกรองการติดเชื้อของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จนทำให้เกิดความเสี่ยงของการกลับมาระบาดในกลุ่มผู้ติดเชื้อที่รักษาหายแล้วแต่มีภูมิคุ้มกันต่ำ หรือการแพร่ระบาดระลอกสองในประเทศสำคัญ ๆ จนทำให้สถานการณ์การระบาดรุนแรงเกินกว่าขีดความสามารถในการรองรับผู้ป่วยในบางประเทศ (2) สถานการณ์การระบาดหรือการดำเนินมาตรการควบคุมการระบาดในประเทศสำคัญ ๆ ยืดเยื้อยาวนานจนเกินกว่าขีดความสามารถในการรองรับผลกระทบของภาคธุรกิจและภาคการผลิต จนเกิดปัญหาต่อระบบเศรษฐกิจในภาพรวมและลุกลามไปสู่วิกฤตการณ์ทางการเงินการคลัง หรือวิกฤตการณ์ทางการเมือง รวมทั้งปัญหาวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจและการเงินที่เกิดจากการเปลี่ยนทิศทางการคาดการณ์ของนักลงทุน และ (3) ความขัดแย้งระหว่างสหรัฐฯ กับจีนที่อาจนำไปสู่การใช้มาตรการทางเศรษฐกิจและการค้าที่มีความรุนแรงมากขึ้น รวมทั้งความเสี่ยงทางภูมิรัฐศาสตร์ที่สำคัญ ๆ ในตะวันออกกลาง ในขณะที่เดียวกันเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกอาจหดตัวน้อยลงกว่าการคาดการณ์ในกรณีฐานภายใต้เงื่อนไขการระบาดที่สิ้นสุดลงเร็วกว่าการคาดการณ์ ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้ในกรณี (1) การระบาดของไวรัสตอบสนองต่ออากาศร้อนและทำให้การติดเชื้อลดลงอย่างมีนัยสำคัญ และ (2) การพัฒนาวัคซีนและยารักษาโรคมีความคืบหน้าและสามารถใช้ได้จริงก่อนไตรมาสที่สี่และสามารถสร้างภูมิคุ้มกันโรคโควิด 19 ในร่างกายมนุษย์ได้ดี

ประมาณการเศรษฐกิจไทย ปี 2563^{1/}

	ข้อมูลจริง			ประมาณการปี 2563	
	ปี 2560	ปี 2561	ปี 2562	ณ 17 ก.พ. 63	ณ 18 พ.ค. 63
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านบาท)	15,486.6	16,365.6	16,875.9	17,368.5	15,947.7
รายได้ต่อหัว (บาทต่อคนต่อปี)	225,095.2	236,815.0	243,466.9	249,874.1	229,434.2
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	456.3	506.5	543.6	556.7	493.7
รายได้ต่อหัว (ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี)	6,632.2	7,329.2	7,841.9	8,009.0	7,103.2
อัตราการขยายตัวของ GDP (ณ ราคาคงที่, %)	4.1	4.2	2.4	1.5 - 2.5	(-6.0) - (-5.0)
การลงทุนรวม (ณ ราคาคงที่, %) ^{2/}	1.8	3.8	2.1	3.6	-2.1
ภาคเอกชน (ณ ราคาคงที่, %)	2.9	4.1	2.8	3.2	-4.2
ภาครัฐ (ณ ราคาคงที่, %)	-1.4	2.9	0.2	4.8	5.6
การบริโภคภาคเอกชน (ณ ราคาคงที่, %)	3.1	4.6	4.5	3.5	-1.7
การอุปโภคภาครัฐ (ณ ราคาคงที่, %)	0.1	2.6	1.4	2.6	3.6
ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	5.2	3.3	-2.6	0.9	-17.3
มูลค่าการส่งออกสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	233.7	251.1	243.0	246.4	223.5
อัตราการขยายตัว (มูลค่า, %) ^{3/}	9.5	7.5	-3.2	1.4	-8.0
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %) ^{3/}	5.6	3.9	-3.5	1.5	-6.0
ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	6.2	8.3	-4.4	3.1	-13.3
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	201.1	228.7	216.4	222.2	187.8
อัตราการขยายตัว (มูลค่า, %) ^{3/}	13.2	13.7	-5.4	2.7	-13.2
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %) ^{3/}	7.3	7.7	-5.6	2.8	-9.7
ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	32.6	22.4	26.6	24.2	35.7
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	44.0	28.5	37.9	29.5	24.0
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	9.6	5.6	7.0	5.3	4.9
เงินเฟ้อ (%)					
ดัชนีราคาผู้บริโภค	0.7	1.1	0.7	0.4 - 1.4	(-1.5) - (-0.5)
GDP Deflator	2.0	1.5	0.7	0.4 - 1.4	(-0.5) - 0.5

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ 18 พฤษภาคม 2563

หมายเหตุ: ^{1/} เป็นข้อมูลที่คำนวณบนฐานบัญชีประชาชาติอนุกรมใหม่ ซึ่ง สศช. เผยแพร่ทาง www.nesdb.go.th

^{2/} การลงทุนรวม หมายถึง การสะสมทุนถาวรเบื้องต้น

^{3/} ตัวเลขการส่งออกและการนำเข้าเป็นไปตามฐานของธนาคารแห่งประเทศไทย

สภาพแวดล้อมภายใน

1. สถานะการเงิน

เมื่อวันที่ 22 ต.ค. 2562 คณะรัฐมนตรี (ครม.) มีมติเห็นชอบกรอบและงบประมาณของ กฟผ. ประจำปีงบประมาณ 2563 จำนวนเงิน 563,778.70 ล้านบาท ประกอบด้วย งบประมาณทำการ 524,768.83 ล้านบาท และงบประมาณลงทุน 39,003.87 ล้านบาท

มีการเปลี่ยนแปลงงบประมาณประจำปี 2563 โดยได้ปรับปรุงวงเงินงบประมาณเพื่อให้เป็นไปตามงบบุคลากรที่เกิดขึ้นจริงและเพิ่มวงเงินดำเนินการเพื่อรองรับงานที่คาดว่าจะทำสัญญาในปี 2563 ทำให้วงเงินงบประมาณเพิ่มขึ้นเป็น 152,229.13 ล้านบาท และเป้าหมายการเบิกจ่ายไม่เปลี่ยนแปลง ส่งผลให้งบประมาณประจำปี 2563 ประกอบด้วย งบประมาณทำการ 524,491.03 ล้านบาท และงบประมาณลงทุน 39,003.87 ล้านบาท

การใช้จ่ายเงินในช่วง 3 เดือนของปี 2563 (ม.ค. – มี.ค. 2563) กฟผ. เบิกจ่ายเงิน 128,082.77 ล้านบาท เป็นการเบิกจ่ายจากงบทำการ 123,630.30 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 23.57 ของวงเงินงบประมาณทำการ และเบิกจ่ายจากงบลงทุน 4,452.47 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 10.82 ของวงเงินงบประมาณลงทุน

สถานะการเงินของ กฟผ. ปี 2563 (ม.ค. – มี.ค.)	จำนวนเงิน (ล้านบาท)
ด้านรายได้	
รายได้จากการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า	123,159.81
รายได้อื่นจากการดำเนินงาน	3,664.49
รายได้อื่น	323.05
รายได้รวม	127,147.35
ด้านรายจ่าย	
ค่าซื้อกระแสไฟฟ้า	107,922.25
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	14,705.40
ค่าใช้จ่ายอื่น (รวมผลขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนฯ)	1,002.65
รายจ่ายรวม	123,630.30
ด้านกำไร	
กำไรจากการดำเนินงาน	4,196.65
กำไรก่อนผลกระทบจากอัตราแลกเปลี่ยนฯ	3,529.46
กำไรสุทธิ	3,517.05
มูลค่ากำไรทางเศรษฐศาสตร์ (EP)	(227.93)

ซึ่งมีผลขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ จำนวน 12.41 ล้านบาท

ที่มา: กองวิเคราะห์การเงินและจัดการเงินทุน

2. สถานการณ์การจำหน่ายไฟฟ้า

การจำหน่ายไฟฟ้า

สถานการณ์	ปี 2562 (ม.ค.- มี.ค.)	ปี 2563 (ม.ค.- มี.ค.)	จำนวน + เพิ่ม / - ลด	คิดเป็น ร้อยละ
1. การจำหน่ายไฟฟ้ารวม (ล้านหน่วย)	32,715.04	32,981.70	266.66	0.82
- ประเภทบ้านอยู่อาศัย	7,962.12	8,424.46	462.34	5.81
- ประเภทกิจการขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ เฉพาะอย่าง	23,929.63	23,697.67	-231.96	-0.97
- องค์กรไม่แสวงหากำไร สูบน้ำเพื่อการเกษตร ไฟฟ้าชั่วคราว ไฟฟ้า อัตราสำรอง และอัตรา ที่งดจ่ายไฟได้	823.29	859.57	36.28	4.41

ที่มา: กองเศรษฐกิจพลังงานไฟฟ้า

รายได้ค่าไฟฟ้า

สถานการณ์	ปี 2562 (ม.ค.- มี.ค.)	ปี 2563 (ม.ค.- มี.ค.)	จำนวน + เพิ่ม / - ลด	คิดเป็น ร้อยละ
2. รายได้ค่าไฟฟ้ารวม (ล้านบาท)	117,898.43	119,454.05	1,555.62	1.32
- ประเภทบ้านอยู่อาศัย	29,462.45	31,312.58	1,850.13	6.28
- ประเภทกิจการขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ เฉพาะอย่าง	84,955.47	84,502.01	-453.46	-0.53
- องค์กรไม่แสวงหากำไร สูบน้ำเพื่อการเกษตร ไฟฟ้าชั่วคราว ไฟฟ้า อัตราสำรอง และอัตรา ที่งดจ่ายไฟได้	3,480.51	3,639.46	158.95	4.57

ที่มา: กองเศรษฐกิจพลังงานไฟฟ้า

รายจ่ายค่าซื้อไฟฟ้า

สถานการณ์	ปี 2562 (ม.ค.- มี.ค.)	ปี 2563 (ม.ค.- มี.ค.)	จำนวน + เพิ่ม / - ลด	คิดเป็น ร้อยละ
รับซื้อจาก กฟผ.	32,685.60	33,038.81	353.21	1.08
รับซื้อจาก พพ.	19.08	7.21	-11.87	-62.21
หน่วยรับซื้อรวม (ล้านหน่วย)	32,704.68	33,046.02	341.34	1.04

ที่มา: กองเศรษฐกิจพลังงานไฟฟ้า

จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า

สถานการณ์	ปี 2562 (ม.ค.- มี.ค.)	ปี 2563 (ม.ค.- มี.ค.)	จำนวน + เพิ่ม / - ลด	คิดเป็น ร้อยละ
3. จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้ารวม (ราย)	19,640,105	20,072,746	432,641	2.20
- ประเภทบ้านอยู่อาศัย	17,546,938	17,926,298	379,360	2.16
- ประเภทกิจการขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และกิจการเฉพาะอย่าง	1,741,967	1,774,906	32,939	1.89
- องค์กรไม่แสวงหากำไร สูบน้ำเพื่อการเกษตร ไฟฟ้าชั่วคราว ไฟฟ้า อัตราสำรอง และอัตรา ที่งดจ่ายไฟฟ้าได้	351,200	371,542	20,342	5.79

ที่มา: กองเศรษฐกิจพลังงานไฟฟ้า

3. บุคลากร

ระดับตำแหน่ง	ปี 2562 (ม.ค.- มี.ค.)	ปี 2563 (ม.ค.- มี.ค.)	จำนวน + เพิ่ม / - ลด	คิดเป็น ร้อยละ
ผู้บริหาร	8,212	8,189	-23	-0.28
นักวิชาการ	4,461	4,309	-152	-3.41
พนักงานวิชาชีพ	16,963	16,597	-366	-2.16
เสมียนพนักงาน	10	7	-3	-30
รวมทั้งสิ้น	29,646	29,102	-544	-1.83

ที่มา: กองบริหารงานบุคคล